

Ras Kraabel

VOOR NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

NEDERLANDSE WIELRENNERS IN OMAN

ZWEMVIERDAAGSE

Fotopagina

ON THE MOVE NAAR KUALA LUMPUR

SOHAR VERTELT...

NOVEMBER 2016
JAARGANG 32/NUMMER 1

3... 2... 1... BLAST OFF !!!

WIJ ZOEKEN VRIJWILLIGERS DIE WILLEN HELPEN BIJ KINDERFEEST DAT OP 4 FEBRUARI 2017 WORDT GEHOUDEN: WIL JIJ EEN VAN ONZE SPEL COÖRDINATOREN ZIJN OF KAN JIJ EEN LIJRTJE POFFERTJES BAKKEN? WIL JIJ HELPEN BIJ DE DRAAIMOLEN OF JUUST BIJ HET KOEKHAPPEN? ER ZIJN ONGEVEER 30 VERSCHILLENDE SPELLEN WAAR WE JULLIE HULP HARD BIJ KUNNEN GEBRUIKEN!
STUUR EEN MAILTJE NAAR: KINDERFEEST2017@GMAIL.COM VOOR MEER INFORMATIE OF OM JE OP TE GEVEN.

GROETEN "OUT OF SPACE!",
KINDERFEEST COMMISSIE 2017:

ERWIN, HANNA, BRAM, CECIEL, MATHIEU EN EVA

De kop van het seizoen 2016-2017 is er weer af, en voor u ligt weer een vers nummer van de Raskrabbel! Met dit keer een 'On the Move' dat leest als een Disney-verhaal: van Duizend-en-een-nacht naar Jungle Book, door Dennis Naafs. Rodger Doedel deelt zijn kijk op het leven in de Schrijverspen en Jeroen en Julia vertellen over hun sport: golf!

Wist u dat de nieuwe Orpic-raffinaderij in Sohar is ontworpen op een Haagse tekentafel? John Kraan vertelt u er meer over. In een interview met Teun van Wijk leest u dat ook aan het ontwerp van de nieuwe PDO-school in Muscat Nederlandse kennis ten grondslag ligt. En wat doe je als je als koele Nederlandse wielrenner een WK in het bloedhete Qatar moet fietsen? Dan bereid je je goed voor en ga je eerst een weekje aan de hitte wennen in Oman. Frans Kohler was erbij! Naast deze en meer leuke verhalen en vaste rubrieken, vindt u uiteraard ook weer een paar mooie fotoreportages in deze Raskrabbel: dit keer van onder andere een Olympische Kick-off party en een spetterende Zwemvierdaagse 2016.

Vanuit de redactie kunnen we u een flink aantal wijzigingen melden. Zo is dit de laatste Raskrabbel die is opgemaakt door Hinke Catsburg, die maar liefst 4,5 jaar de vormgeving op zich heeft genomen en zorgde voor altijd weer mooi opgemaakte teksten en fotoreportages. Zij werd daarbij geholpen door Lidewij Schellevis, die net zo makkelijk de pen oppakte om te schrijven of mensen te vragen om hun medewerking, naast haar steeds drukker baan bij een goedlopend bedrijf. Gelukkig staan er twee nieuwe vormgevers in de startblokken, namelijk Cynthia de Greef en Linde Harpenslager. Welkom dames! Cynthia en Linde hebben voor deze editie al meegekeken met Hinke, en pakken samen de volledige vormgeving op vanaf het februari-nummer.

Ook nemen we afscheid van Roos Lankhaar: altijd in voor een Restaurant Review, Boekrecensie en contactpersoon voor onze financiële perikelen. Roos verhuist per 1 januari met haar gezin terug naar Nederland. En last but not least, gaat ook Erika Hoefman per januari terug naar Nederland, omdat voor beide dochters dit het beste moment is om terug te keren naar het Nederlands middelbaar onderwijs. Manlief blijft in Oman werken, dus tijdens de schoolvakanties zien we haar vast en zeker weer in Muscat, maar het hoofdredacteurschap van de Raskrabbel gaat over naar Barbara de Goederen. Lieve dames: super bedankt voor jullie inzet en vele mooie bijdrages!

Dit betekent ook, dat er in de redactie ruimte is voor nieuwe mensen. Vind je het leuk om mee te denken over de inhoud van de Raskrabbel, op zoek te gaan naar mooie verhalen, interviews af te nemen, teksten te schrijven, of binnengekomen stukken te redigeren, stuur dan een berichtje aan raskrabbel@hotmail.com. Dit is en blijft ook het adres voor het inzenden van incidentele bijdrages. We kijken uit naar jullie reacties, en hopen snel aan de slag te gaan met weer een goedgevuld nieuw nummer!

Veel leesplezier!
Redactie Raskrabbel

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt drie maal per jaar.

Kostenloos aan te vragen in Oman via Hetty Schuiling of via het emailadres: raskrabbel@hotmail.com

Heb je een leuke bijdrage voor de Raskrabbel? Lever dan per mail - raskrabbel@hotmail.com - je tekst aan in een Word-document. We houden circa 450 woorden per pagina aan, dan is er nog wat ruimte voor foto's. Afbeeldingen graag apart aanleveren in hoge resolutie (300 dpi) als jpg, tiff of eps-bestand. De redactie van de Raskrabbel neemt in principe de aangeleverde stukken integraal over. Echter behoudt zij zich het recht voor om teksten aan te passen. Teksten worden gescreend op grammatica en spelling.

HOOFDREDACTIE
Erika Hoefman

REDACTIE
Barbara de Goederen
Roos Lankhaar
Erika Hoefman

LAY OUT
Hinke Catsburg
Lidewij Schellevis

DISTRIBUTIE
Hetty Schuiling

FOTOGRAFIE
Agnes van der Gaag
Hetty Schuiling

FINANCIËEL BEHEER EN ADVERTENTIES
David van Bourgonje

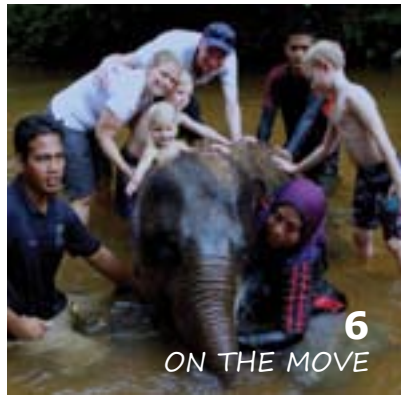
WEBSITE
www.nederlandersinoman.com

ADVERTEERDERS
KLM, BB&L, Qurum Medical Centre, Millennium Resorts

Deze uitgave wordt mede mogelijk gemaakt door het Holland Comité.

V.L.N.R.: Hetty Schuiling, Lidewij Schellevis, Agnes van der Gaag, Roos Lankhaar, Hinke Catsburg, Erika Hoefman, Barbara de Goederen

VASTE RUBRIEKEN

- 3 Voorwoord
- 4 Inhoudsopgave
- 5 Holland Comité
- 6 On the move
- 11 Schrijverspen
- 16 Restaurant Review
- 32 Boekresencie
- 33 Ik en mijn sport
- 35 Prikbord
- 36 Financiële perikelen

REPORTAGES

- 8 Sharjah? Ja!
- 10 En Pierre, wat zijn de prijzen?
- 12 Een school als een dorp
- 14 Van Jebel Shams naar Rustaq
- 18 WK wielrennen:
Acclimatiseren in Oman
- 22 Mijn baan in Oman
- 24 Eens een expat...
- 26 Sohar vertelt...
- 30 Ambassadenieuws

AANKONDIGINGEN EN FOTO'S

- 2 Kinderfeest
- 20 Kick off party
- 27 Dutch Night
- 28 Zwemvierdaagse
- 34 Rolling Dinner
- 40 Nieuwjaarsduik

Deadline kopij volgende uitgave: 24 januari 2017

Foto op voorpagina aangeleverd door Agnes van der Gaag

Beste Nederlanders en Nederlandstaligen,

Welkom bij alweer een nieuw seizoen boordevol HC-activiteiten. Op het moment van schrijven hebben we de Kick-Off Party al achter de rug met als thema 'Rio 2016'. Dit jaar was de Kick-Off Party begin september in plaats van laat september, dus voor meer mensen het eerste weerzien na de zomervakantie. Velen van jullie kwamen die avond verkleed, bijvoorbeeld als BMX-er, dopingarts, bobo of Olympiër met heuse medailles, wat de sfeer extra goed maakte. Ook waren er veel nieuwe mensen, die door het spel sneller in contact kwamen met mensen die al langer in Muscat zijn.

Andere activiteiten die dit seizoen alweer hebben plaatsgevonden zijn het Rolling Dinner en de Zwemvierdaagse. Het Rolling Dinner was met 80 deelnemers, vele culinaire hoogstandjes en een nieuwe, sfeervolle eindlocatie erg geslaagd. En de zwemvierdaagse was met bijna 100 deelnemers, van wie driekwart niet-Nederlandse deelnemers, een goed voorbeeld van een Nederlandse traditie die we kunnen delen met andere culturen. Supergoed dat zoveel kinderen hebben meegedaan en avond na avond prachtige sportieve prestaties hebben geleverd.

Graag wil ik Yvonne Schulte en Angelique Eijpe bedanken voor hun bijdragen aan het Holland Comité in de afgelopen jaren. Paula Versteegen en Bart Beltman (zie ook verderop in deze Raskrabbel) versterken het HC sinds kort, welkom! De HC-commissies zijn gelukkig weer allemaal gevuld, maar we beginnen wel te merken dat het moeilijker wordt om vrijwilligers te vinden. Mocht u kunnen helpen met onze activiteiten, dan wordt dat erg op prijs gesteld! Met name het Kinderfeest zal binnenkort veel vrijwilligers goed kunnen gebruiken, dus twijfel niet: een mailtje met uw aanmelding naar kinderfeest2017@gmail.com is zo geschreven!

Financieel is het HC gelukkig gezond dankzij onze trouwe adverteerders en sponsors, die we ook komend jaar weer hopen te verwelkomen om onze activiteiten zoals Dutch Night en Kinderfeest te ondersteunen.

Geniet van de koelere temperaturen die er aan komen en natuurlijk weer van een prachtige Raskrabbel.

Jorn Van Doren

Voorzitter Holland Comité Oman

Zoals altijd, voor ideeën en suggesties zijn wij per mail te bereiken via:

HollandComite@gmail.com

Voorzitter Jorn van Doren
Secretariaat Karienke Boeijinga-Querner
Penningmeester David van Bourgonje
Techniek & Opbouw Patric van Kaam, Bop Velberg
Impresariaat Eva van der Poel-Sluiteer, Nienke Huijzers, Paula Versteegen
Ambassade Bart Beltman
Raskrabbel Erika Hoefman
Dutch Night Wim Hinoul
Kinderfeest Erwin Adams
Zwem ABC Muscat Eeke van Nes
Sint Maarten Eveline van Kaam
Avondvierdaagse Caroline Prenger-Hennus
Sinterklaas Jacobien Haeser

Het Holland Comité wordt gesponsord door

On the move van Oman naar Kuala Lumpur

Duizend-en-een-nacht wordt Jungle Book

Door Dennis Naafs

Het is eind februari 2016, door de raampjes van het vliegtuig zien we Muscat nog net in de verte verdwijnen; de Sultan Qaboos moskee, de kustlijn, PDO-camp, PDO, het koninklijk paleis en al die andere landmarks die zo vertrouwd zijn geworden de afgelopen vier jaar. "The wind of change blows straight into the face of time" (Scorpions), maar op dagen als deze besef je meer dan eens dat deze wind in het bestaan van menig expat soms meer een orkaan is dan een zacht briesje... We realiseren ons dat we een definitieve punt zetten achter het leven in Oman zoals wij dat kennen. Zeker in deze roerige tijd in de olie-industrie zullen we Oman nooit meer aantreffen zoals het daar nu in de verte wegglijdt. Over een jaar, of misschien zelfs een paar maanden al, zullen vrienden ook vertrokken zijn, zullen er andere collega's, docenten en kinderen zijn. Het afscheid van Oman valt ons mede daarom zwaar. Zowel qua werk als privé hebben we hier met ons gezin, met dank aan vrienden, collega's, docenten en vele anderen, echt een geweldige tijd gehad. Na een laatste blik op ons verleden daar nu ver onder ons, richten we ons vizier op onze nieuwe toekomst, nog zeven uur en we zullen landen op Kuala Lumpur (KL) International Airport in Maleisië, ons nieuwe thuis. Gezien de overvolle bezoeksagenda in ieder geval ook weer een bestemming die door onze vrienden en familie zeer gewaardeerd wordt!

Jungle

Zodra duidelijk werd dat onze move naar KL

echt heel serieuze vormen ging aannemen zijn wij er direct voor een week naartoe gevlogen voor een pre-visit. Ondanks dat Muscat ook geen dorp meer is, zijn de verschillen met de wereldstad KL overal zichtbaar en merkbaar. Naast het vele groen, spreekt het ons ook aan dat er in KL echt weer leven op straat is. Eetzaken hebben een terras, en de straten zijn vol mensen. In de stad liggen een paar schitterende parken, naast een paar echte stukken jungle, waarin je al na een paar minuten vergeet dat je je midden in deze metropool bevindt. Naast echte jungle, is KL ook een asfaltjungle. Zonder elektronische navigatie is er, zeker in het begin, vrijwel geen wijs te worden uit de enorme hoeveelheid wegen die langs, over, en onder elkaar door krioelen. Voeg daarbij nog de vele scootrijders, die met ware doodsverachting links én rechts door het verkeer razen, en je hebt de omstandigheden waar de gemiddelde afrijder gillend en zwetend van wakker wordt. Tot op heden weten we er beiden echter dagelijks zonder schade door te manoeuvreren.

Oase van rust

Tijdens ons korte bezoek viel onze keuze al snel op de gated and guarded woonwijk Duta Nusantara, een kleine, vlakke, afgesloten woonwijk van ongeveer 100 villa's met een centraal gelegen zwembad, speeltuin, voetbalveld, gym en tennisbaan. De wijk is een oase van rust op slechts 10-15 minuten van het bruisende centrum van KL, tegenover

een gezellig winkelcentrum met veel eetgelegenheden. Meest ideale aan de buurt is dat de kinderen massaal op straat spelen, ook door het wat koelere weer, en zelfstandig van en naar hun vriendjes en vriendinnetjes kunnen gaan. Veel dicht bij een Nederlandse buurt komt het niet!

Spelend leren

Ook hadden we in november al een school gevonden: Alice Smith International school. Het curriculum is gebaseerd op het English National Curriculum, echter met een filosofie waarin 'spelend leren' centraal staat. Het is een grote campus met meerdere gebouwen die iets buiten het centrum van KL ligt, met 800+ leerlingen. En dat is slechts de Primary Campus. Het is een bijzondere opzet waarbij alle lokalen direct aan 'buiten' grenzen en er dus als het ware geen 'binnen' is. De aanname van nieuwe leerlingen bleek echter geen futiliteit. Menige HR-selectie verbleekt bij de assessments, interviews, toetsen en beoordelingen waaraan kinderen onderworpen worden. Bij aankomst in KL hadden we nog steeds geen zekerheid dat de kids naar Alice Smith mochten. Eenmaal binnen, blijkt gelukkig dat de school de hoge verwachtingen van onze pre-visit weet waar te maken: Dave, Marc en Jessie hebben intussen hun draai gevonden op deze schitterende school. Het imposante programma van (after) school activiteiten, de leuke en goede sfeer en enthousiaste leraren dragen hier zeker aan bij. In verband met de afstand van en naar school komen de kinderen nu 's middags met de bus naar huis. Voor Monique was het even leren 'loslaten', maar de kids vonden het meteen geweldig en zouden het liefst ook 's ochtends met de bus naar school gaan. Gelukkig is er ook hier NTC. Wel is de opzet iets anders, met één keer per week 's middags les, op een andere Internationale School in KL, en een paar keer per jaar op zaterdag activiteiten zoals de Koningsspelen, Sinterklaas, etcetera. Het heen en weer rijden tussen de scholen kost enorm veel tijd, maar de kinderen hebben het er naar hun zin en draaien intussen soepel mee dankzij de zeer solide basis gelegd door juf Céciel en juf Emily in Muscat.

Ajax-fan in De Kuip

Werken als Shell Secondee in PETRONAS was en is een avontuur op zich, met name door het huidige economische klimaat vol reorganisaties en het feit dat je echt als volslagen onbekende een volledig ander bedrijf binnenstapt. Was PDO nog een kleine stap weg van het Shell-moederschap, als secondee voel je je - zeker in het begin - af en toe een Ajax-fan in De Kuip. Of in dit geval, een geelrode schelp in de iconische Petronas Towers. Veel tijd om hierbij stil te staan is er niet, en inmiddels betrap ik mezelf erop dat wanneer ik over "wij" spreek op het werk, dit niet altijd meer alleen strikt over Shell gaat.

Azië verkennen

Dankzij de luchthaven (main hub van Air Asia) is KL echt de toegangspoort naar Azië. Cambodja (Ankor Wat) is inmiddels al door ons bezocht, en Thailand gaat over een paar weken volgen. Verder staan er nog vele plaatsen en landen op onze verlanglijst. Maar ook in Maleisië zelf is er een hoop te beleven, zo zijn we laatst naar Taman Negara geweest. Een schitterende jungle waar we ons een weekend lang vermaakt hebben met wandelen en zwemmen in de rivier. En afgelopen oktober zijn we naar de Formule 1 geweest, het was geweldig om Max Verstappen tweede te zien worden. Vervelen zullen we ons voorlopig zeker niet!

Maar tot slot nog even terug naar eind februari. Na de landing en het passeren van de douane lopen we naar buiten op het vliegveld. Er blaast een warme vochtige bries in ons gezicht die de geur van bloemen en bomen net na een tropische regenbui met zich meebrengt. De "wind of change" schiet door mijn hoofd, ik ben benieuwd wat zij ons brengt in dit nieuwe hoofdstuk van ons leven. Vanaf nu is Duizend-en-een-nacht voorlopig definitief ingeruild voor Jungle Book...

Sharjah? Ja!

Laat je eens verrassen

Door Barbara de Goederen

Naar Sharjah?!? Dat was meestal de verbaasde reactie als wij daarmee antwoordden op de bekende vraag of we nog iets gingen doen afgelopen Eid. Sharjah, ja, inderdaad. Eigenlijk wilden we helemaal niet weg met Eid, zo kort na de zomervakantie, en nog niet eens gewend aan het ritme van werk en school. Een extra lang weekend voor wat klussen thuis, dat was wel prima. Maar toen werd dat lange weekend dus negen dagen, en dat is wel erg lang om thuis te zitten. Wat te doen? We wilden maar een paar dagen weg. Maar voor kamperen vonden we het nog wat te warm, Salalah staat al gepland voor Kerst, Abu Dhabi vorig jaar nog gedaan, en over Dubai met Eid hoorden we dat het zo druk is dat je elkaar vast moet houden wil je niemand kwijtraken. In een in-flight magazine hadden we een keer iets zien staan over de vele musea van Sharjah. Er bleek daar zowaar nog een familiekamer te krijgen te zijn, dus de beslissing was snel genomen. Maar ja, toen de reacties. Verbazing of zelfs ronduit afkeuring: het is ontzettend lelijk! En je mag er niet drinken, niet in het openbaar zoenen, en je moet heel veel kleren aan!

Nee, mooi is de stad aan Sharjah's westkust inderdaad niet. Onze eerste indruk: Ruwi 2.0. Heel veel verkeer, fly-overs om dat een beetje te reguleren, veel vage winkels en workshopjes. Sharjah is een stuk minder rijk dan Abu Dhabi en Dubai. Na de oliecrisis van 1985 zat het zo diep in de financiële problemen dat Saoedi-Arabië te hulp is geschoten – daar hebben ze de strenge liquor en decency laws

aan overgehouden. Ook het hotel is niet heel fraai, maar het is niet duur en we hebben zeezicht en een lekker zwembad. Tot onze verbazing zijn alle bordjes en boekjes in het Arabisch, Engels en Russisch. Dat laatste vinden we bijzonder in een land waar alcohol en strakke kleren verboden zijn. Volgens de instructies in de kamer is badkleding bij het zwembad geen probleem, maar ik doe voor de zekerheid een zwemshirt aan. Ik ben de enige: ze zijn er echt, de Russische dames in minibikini, en tegelijkertijd meer boerkini's dan we ooit bij elkaar hebben gezien. Het kledingadvies voor buiten het hotel valt mee: niet te strak, van schouders tot knieën bedekt, maar lange mouwen hoeven niet eens.

Een dagje cultuur

De eerste ochtend lopen we over de Corniche naar het oudste deel van de stad. In de haven liggen dikke rijen grote vracht-dhows, en we krijgen even het gevoel in een ver en exotisch land te zijn. Het oude koraalstenen centrum wordt flink gerenoveerd op de manier zoals ze dat in Oman ook doen: het wordt weer als nieuw gemaakt. Het huis van een parelhandelaar is dicht, het souqje is open, evenals het aandoenlijke schoolmuseum(pje). Als het wat verder af is, en de temperatuur wat lager, kan het best leuk worden. Na een verkwikkende koffie in een hippe tent met een Scandinavische eigenaar ("Jullie wonen in Oman? En komen hier op vakantie?!?"), lopen we door naar het Sharjah Art Museum. Dit museum zal straks waarschijnlijk worden

weggeblazen door het Louvre Abu Dhabi, als dat eindelijk open gaat, maar voorlopig is het een mooi museum met moderne kunst uit de hele Arabische wereld. Geen kunst die de wereld op zijn kop zet, maar heel toegankelijke werken, die doen denken aan allerlei westerse stromingen uit de afgelopen eeuw – maar dan met Arabische thema's. De toegang is gratis en je hebt een heel museum voor jezelf. Wij vinden het meeste van wat er hangt erg mooi. Het nabijgelegen Museum voor Islam staat ook heel goed bekend, maar dat slaan we over – voor de jongens is het wel even mooi geweest. Op naar het zwembad!

In en op het water

De tweede dag beginnen we met een bezoek aan het aquarium. Dit trekt veel meer bezoekers dan het kunstmuseum, en de meeste daarvan zijn Omani – die hadden we verder nog niet gezien. Blijkbaar is dit wat ze het meest missen in hun thuisland. We vallen in herhaling: niet het grootste of mooiste ter wereld, wel een bezoek waard, zeker voor de RO 2,5 die je ervoor betaalt. Daarvoor mag je ook nog eens het ernaast gelegen maritiem museum in, dus dat doen we natuurlijk! Ook niet groot, wel mooi gemaakt, en na ons bezoek weten we dat niet elke dhow een dhow is. En zoals dat hoort in een modern museum zijn er een paar kindvriendelijke onderdelen, zoals het testen van je roeikracht en het bezorgen van een vracht in India. Omdat we ook nog even langs de Ikea in Dubai moeten, slaan we het luchtvaartmuseum maar even over.

Verrassing in de woestijn

Op vrijdagochtend rijden we terug richting Oman. Het Desert Park 26 km ten oosten van de stad (met o.a. een indoor zoo) is dan dicht, maar dat geeft ons dan wel weer de tijd om even te stoppen bij het Mleiha archeologisch centrum. Dit ligt net van de Sharjah-Kalba road af aan de E55, onder de bekende Fossil Rock, en wordt eigenlijk de grootste verrassing van onze trip. Een gloednieuw centrum over de opgravingen ter plaatse, met veel uitleg, en zelfs een paar goede filmpjes over de relatie tussen geologie en archeologie. In de nabije toekomst gaat het centrum ook activiteiten organiseren als mountainbiken, rotsklimmen, paragliding en paramotoring, wandeltochten, paardrijden, en natuurlijk off-road trips. We sluiten onze minivakantie af met een heerlijke lunch bij de hippe tent van Sharjah: er zit een vestiging van Bystro.

Andersoortig vermaak

Het mag duidelijk zijn, Sharjah doet z'n naam als Cultural Capital of the Arab World eer aan dankzij de vele musea (of liever, museumpjes). Mocht je medelijden hebben met onze kinderen: we hebben nog niet eens de helft

gedaan! En ze vonden het nog leuk ook. Voor wie lekker wil eten wordt er rondom de twee lagunes, Khor al Khan en Khor Khalid, het nodige ontwikkeld. Qanat al Qasbah is al af. Restaurants en botsauto's aan twee kanten van een pseudo-Venetiaans kanaal, met als hoogtepunt het reuzenrad Eye of the Emirates. Je kunt er ook tochtjes maken met een abra (een soort watertaxi) of elektrische waterfietsen. Het Al Majaz Waterfront heeft een park met midgetgolf, fonteintjes à la de bedriegertjes en een groeiend aantal restaurants.

Al Noor Island belooft beeldhouwwerken, literatuur, lichtobjecten en vlinders in een mooie tuin met café. Attracties, waterbanen en een klimpark vind je in Al Montazah. Wij hebben niet gewinkeld, maar dat kan in een paar malls (waarvan we vermoeden dat ze niet veel toevoegen aan die van Muscat), en in de enorme Central Souq, die bekend staat om z'n goede aanbod aan tapijten en ander handwerk.

Kortom, Sharjah is geen plek die je bezoekt vanwege z'n schoonheid of sensationeel vermaak. Maar wil je eens iets anders, en ben je bereid door de lelijkheid van een groot deel van de stad heen te kijken (en het verkeer te doorstaan), dan is Sharjah een leuke bestemming voor één of twee dagen. En kun je echt niet zonder drank, dan is Dubai niet ver weg.

www.sharjahmuseums.ae
www.sharjahmydestination.ae
www.discovermleiha.ae

En Pierre, wat zijn de prijzen?

Door Barbara de Goederen

Hoe lang was de eerste geasfalteerde weg in Oman? Kun je een som maken met vier vieren, die als uitkomst negen geeft? Welke andere grote wielerronde heeft Joop Zoetemelk gewonnen, en wanneer? Wie schreef "een broodkruimel te zijn op de rok van het universum"? Wat kan niet gespeeld worden door een dakloze? Wat was de bijnaam van Bep van Klaveren? Hoe heet het hotel in GTST? Allemaal belangrijke levensvragen... Om die te beantwoorden was een bont gezelschap van een man of vijftig op een warme avond begin juni bijeengekomen. Het Holland Comité had het goede idee om tijdens de Ramadan nog wat ontspanning te organiseren: een heuse pubquiz, in café Van der Lande.

Quizmasters Nienke en Patric lieten elke deelnemer bij binnenkomst een nummer trekken, wat een plaats in een van de tien teams opleverde. Een slimme partner uitzoeken voor de avond zat er dus niet in! Telefoons moesten worden ingeleverd, echtparen werden bruto uit elkaar gehaald. De eerste opdracht was om het getrokken nummer om te zetten in een goede teamnaam, wat resulteerde in namen als Four Women and a Baby, Is-lam, 666 en Galactic Intelligence Club. Daarna ging

het echt los, met vragen in de categorieën Oman, Taal & Rekenen, Sport, Vaderlandsche Geschiedenis en Entertainment.

Met een drankpauze na elke ronde werd de sfeer al snel uitgelaten. De discussies over de goede antwoorden werden steeds verhitsterder (bestaat dat woord? weer een punt minder voor Taal & Rekenen...), maar de spelleiding was onverbiddelijk. Nee, Bert Visscher is wel een cabaretier uit Groningen maar geen vertaler! Dankzij de random teamindeling was de kennis goed verdeeld over de teams en de onderwerpen - hoewel één team het klaar wist te spelen om bij de eerste rondes bijna geen punten te scoren, maar wel ALLE vragen over Vaderlandsche Geschiedenis goed te hebben?! De scores ontlieden elkaar niet veel, maar na een bloedstollende finale ging de overall prijs uiteindelijk naar team Iftbar. Met ook nog prijzen voor elke rondewinnaar was het feest compleet.

Een leuke avond, en zeker voor herhaling vatbaar. Bedankt HC voor het organiseren, en natuurlijk Hanna en Willem voor het openstellen van jullie huis!

Schrijverspen

Door Rodger Doedel

Alweer een nieuw land? Alweer een nieuw avontuur? Ja! Terwijl sommige mensen zich bezighouden met hele andere dingen in het leven geef ik gehoor aan mijn avontuurlijke kant!

"Rodger, waarom settle je niet? Waarom bouw je niet een stabiel leven op met een gezinnetje en leid jij geen rustig leven?" Dit zijn vragen die mij regelmatig gesteld worden...

Eenieder moet doen wat hem of haar het gelukkigst maakt, dit is mijn visie: "Love what you do, do what you love". Alles komt wanneer het er de tijd voor is, geef ik vaak als antwoord erbij. Het ontdekken van nieuwe plekken heeft mij altijd getrokken! Mensen geven mij daarom ook de bijnaam "De vrije vogel".

Een van de vele passies is dus reizen. Gelukkig heb ik dan ook toevallig nog de mooiste baan die er bestaat... Onderwijs! Met deze twee passies gecombineerd sta ik momenteel in het leven en laat ik alles op mij afkomen! Voor mij bestaan er weinig mooiere dingen in het leven dan mensen zich te zien ontwikkelen. Ik weet hoe dankbaar ik de mensen ben die mij hebben laten denken en ontwikkelen. Hoe mooi is het dan om zelf deze rol te hebben voor een ander! Mocht ik mijn leven opnieuw doen, dan beloop ik hetzelfde pad als ik tot nu toe heb gedaan in mijn leven. Ik meen hier elk woord van!

Momenteel heeft de wind mij naar Oman geblazen en werk ik hier in het Nederlands onderwijs via 'LanguageOne'. Dit is een land waar ik een paar maanden geleden nog weinig van af wist en waar ik veel te ontdekken heb.

Door onder andere gewoond te hebben in Zweden, Argentinië en Dubai ben ik te weten gekomen wat het leven in het buitenland een beetje van je vraagt. Tot nu toe ben ik volop aan het genieten van de natuur om mij heen en de leuke mensen die ik leer kennen.

In this journey of life heb ik heel wat bijzondere en speciale mensen mogen tegenkomen. Het heeft mij steeds meer laten realiseren hoe bijzonder ieder individu is. Wij zijn allemaal te gast op deze planeet en het zou mooi zijn als wij elkaar zouden kunnen helpen... want we moeten het uiteindelijk toch met elkaar doen!

Ik heb in de loop van de jaren gemerkt dat het mij een voldaan gevoel geeft wanneer ik mensen kan helpen, hen iets kan geven of bieden. Dit is de reden waarom het onderwijs goed bij mij past! In elk land waar ik ben geweest, heb ik iets kunnen geven aan een ander, of dit nou gaat om een flesje water, fles cola, bord eten, een tandenborstel, kleren of speelgoed. Ik hoop dat ik dit heel mijn leven nog mag blijven doen.

Alles in dit leven is relatief en uiteindelijk... komt alles goed! Hakuna Matata!!

Ik hoop dat ik in de toekomst nog veel van deze bijzondere wereld mag zien! Love and light!

Autohuur tarieven vanaf € 24,-* per dag

all-in

• Laagste eigen risico • Geen extra verzekeringen bij aankomst • No nonsense voorwaarden

www.bblcarrental.com

BB&L
Car rental made personal

Een school als een dorp

Door Barbara de Goederen

Drie dagen na onze aankomst in Oman, eind 2012, brachten we onze jongens voor het eerst naar PDO-school. Het deed ons enorm denken aan de lagere scholen waar we zelf op hadden gezeten, dus wij voelden ons er meteen thuis – en de jongens gelukkig ook al snel. Maar eerlijk is eerlijk, het was best een oud gebouw, en toe aan vervanging. Die liet zoals

bekend even op zich wachten, maar uiteindelijk kon onze jongste in zijn laatste jaar primary school de nieuwbouw nog net meemaken. En weer was het gevoel bij binnenkomst: dit lijkt wel een Nederlandse school! Maar dan een moderne. Dat gevoel blijkt te kloppen. Aan de basis van het ontwerp staat namelijk de Nederlander Teun van Wijk. Hij is verbonden aan ICSadviseurs, een adviesbureau op het gebied van vastgoedprojecten.

Dit bureau is 60 jaar geleden opgericht, toen er in het kader van de wederopbouw veel scholen werden gebouwd. Vanuit schoolbesturen bestond de behoefte om bij de nieuwbouw nu eens niet uit te gaan van stenen, maar van het leren. Een van de ontwerpen die hieruit voortkwam was een plattegrond in H-vorm, een beetje zoals – jawel – de oude PDO-school.

Een nieuwe school

Hoe is Van Wijk betrokken geraakt bij de nieuwbouw van de PDO-school? "Dat kwam eigenlijk doordat in Nederland rond 2009 de crisis begon, die natuurlijk ook in de bouw toesloeg. Veel van onze projecten werden stopgezet. Toen zijn we eens gaan kijken waar er ter wereld nog wel werd gebouwd, en kwamen uit op China, Rusland en de Golfstaten. Dat laatste leek het meest aantrekkelijk. Met vijf bedrijven die actief waren in de bouw van scholen hebben we toen een handelsmissie georganiseerd naar Saoedi-Arabië, Qatar en Oman. In Muscat was er een door de ambassade en Kamer van Koophandel georganiseerde workshop, waarop we ons konden voorstellen aan een zaal vol Omani's. Peter Wassink, toen net aangesteld als hoofd van de PDO-school, was er ook en die kwam meteen naar ons toe, want wat wij konden bieden was precies wat hij zocht. Wat wij doen, is in overleg met de school omschrijven wat de bedoeling is, wat de school nodig heeft. Met dat programma van eisen kan vervolgens

de architect gaan ontwerpen. Voor PDO was er al een ontwerp, maar dat sloot eigenlijk niet goed aan bij het op de school gebruikte IPC-onderwijs, het International Primary Curriculum."

En dus ging Van Wijk aan de slag, in overleg met de schoolleiding, leraren en het Ras al Hamra projectbureau, met als opdracht 'to make the best school in the Gulf region', zonder zich zorgen te maken over de kosten. Dat was natuurlijk een ongekende luxe, maar tegelijk ook best lastig, om zonder kaders te werken. Dat werd later allemaal wel wat scherper gesteld, maar in het begin moest er worden gezocht naar de juiste focus: wat vind je nou belangrijk voor het leren in deze school? Die periode van veel rondkijken, veel praten, was erg leuk en leerzaam. "Wat ik ook bijzonder vond, en wat ik in Nederland nog niet zo had meegemaakt (omdat iedereen daar al 20 jaar op dezelfde school werkt), was dat leraren er soms maar drie of vijf jaar zijn, en dan weer doorgaan naar een ander land. Die hadden dus allerlei verschillende ervaringen van andere internationale scholen. Het zijn vaak stoere, avontuurlijke mensen."

International Primary Curriculum

Vooraf Peter en zijn vrouw Joice hadden heel duidelijke onderwijskundige ideeën. "Zij vroegen bijvoorbeeld meteen: waarom heeft een lokaal altijd vier hoeken? Zij zou er liever acht hebben! Het IPC gaat namelijk uit van de theorie van Gardner, dat er acht soorten bekwaamheden zijn waarmee je kunt leren en problemen oplossen. Niet alleen verbaal/linguïstische en logisch/mathematische intelligentie, maar ook visueel/ruimtelijke, muzikaal/ritmische, lichamelijke/kinesthetische, interpersoonlijke, intrapersoonlijke en natuurgerichte intelligentie. Iedereen beschikt in principe over al deze intelligenties, maar heeft meestal een voorkeur voor een bepaalde manier van leren. Je leert het makkelijkst als je dat kan doen op een manier die aansluit op je beter ontwikkelde talent. Dat principe heet

Interview met Teun van Wijk

matching. Zo kwamen we op het idee voor de lokalen met de acht hoeken, zodat je in elke hoek iets kunt exposeren wat aansluit op een van die intelligenties. Zo kan elk kind zich in het lokaal thuis voelen, want je voelt je prettig als je iets van je eigen talent en interesse herkent in je omgeving. Die andere vorm maakt zo'n lokaal ook meteen veel speelser, veel minder een hok."

Omdat er veel in die lokalen gebeurt, moesten ze ook groter worden dan in het oorspronkelijke ontwerp. "De kinderen werken veel in groepjes, waarin als het goed is de verschillende intelligenties vertegenwoordigd zijn: zo dagen ze elkaar uit om ook andere talenten te ontwikkelen. Dat wordt stretching genoemd, en kan heel inspirerend zijn. Wat ik een ontdekking vond, is dat de school werkt met hoge tafels en stoelen, met verstelbare voetensteunen. Dan kan ieder kind op gelijke hoogte werken aan het project waar ze mee bezig zijn, ondanks de soms grote verschillen in lengte in dit internationale gezelschap. En de docent kan makkelijk rondlopen en aanschuiven bij de groep. Zo zie je dat elk detail aansluit bij het leren."

Voor het derde principe, 'celebrating', is veel ruimte gecreëerd aan de wanden, die in de hele school bekleed zijn met prikboardmateriaal. De resultaten van het leren kunnen daar dan worden geëxposeerd, en dat geeft de kinderen de mogelijkheid om elkaars talenten te respecteren en waarderen. "Het plezier in leren wordt als heel belangrijk gezien, en dat kun je krijgen doordat je ontdekt dat je kunt leren van een ander. Je leert te waarderen hoe verschillend mensen zijn, en dat past ook goed in het internationale karakter van de school, met al zijn culturen."

Een school voor iedereen

Die drie principes komen ook terug in het totale ontwerp van de school, dat opgezet is als een

dorp, een 'learning village'. Hoewel Van Wijks werk als 'educational architect' bestaat uit het opstellen van een eisenpakket in de vorm van een lange tekst, werd er deze keer ook gevraagd om wat schetsen. Zijn grondplan is nog terug te vinden in het uiteindelijke ontwerp van de architecten van KEO International Consultants. Het lokaal met z'n hoekjes is je huis, de klas je familie, daar voel je je geborgen: matching. De lokalen liggen in groepjes van zes aan een gezamenlijke straat. Die zijn lekker breed gemaakt, zodat je daar makkelijk activiteiten kunt doen, je ideeën kunt uitwisselen met leeftijdgenoten uit andere klassen: stretching. Elke straat komt uit op de markt, de 'learning souq', waar je aan de hele school kunt laten zien wat je hebt geleerd: celebrating. En daar kunnen zelfs mensen van buiten komen. Zo wordt het steeds een stapje spannender.

"Aan die markt liggen ook de ruimtes waar de hele gemeenschap gebruik van kan maken. De bedoeling was om ook veel ouders binnen te halen, wat wij een brede-schoolvoorziening zouden noemen. De hele buurt zou moeten komen sporten, kookcursussen doen, muziek maken... Daarom is de sporthal ook zo enorm groot. Het kooklokaal moest worden gemaakt naar Nederlands model, met voorin een demonstratiekookplek. Maar dan wel met luxe snuffjes als een camera erboven, zodat je ook kunt projecteren wat er gebeurt."

Als hij naar het resultaat kijkt, vindt Teun het dan vooral een internationale school, of Omaans, of toch ook wel Nederlands? "Eigenlijk alledrie. Typisch Nederlands, en dat vond ik natuurlijk leuk om te doen, zijn de terrassen, de tribunes waar iedereen op kan zitten. Wat ik trouwens erg grappig vind is dat het soms andersom wordt gebruikt, dan zitten de kinderen op de vloer en is de voorstelling op de trappen. Het inzetten van ruimte tussen de lokalen als gebruikruimte, dat zie je in Nederland ook heel veel. En het idee van een brede school, de keukens en zo, is ook erg Hollands. Typisch Omaans is er niet zo heel veel, maar natuurlijk wel de raam- en gevelversieringen in Omaanse stijl, die aansluiten bij de stijl van de rest van de wijk. Net als het later toegevoegde monument, waar alle richtingen elkaar ontmoeten. En de gebedsruimtes uiteraard. Ik vind overigens wel dat het resultaat heel mooi staat in het landschap, met die steenachtige kleuren die overgaan in de bergen erachter. Het internationale zie je toch vooral in het toepassen van de IPC-principes."

van Sidaq naar Siya

Van Jebel Shams naar Rustaq: weer eens iets anders

Door Goos Bakker en Agnes van der Gaag

Eerst heerlijk kamperen op Jebel Shams en dan via Bat en diverse wadi's naar Rustaq, voor een weekend of 3-daagse trip. Het is prima te doen in een weekend en als je nog een nacht over hebt, ga je kamperen op 1100 meter hoogte met uitzicht op Jebel Shams en Wadi Sahtan.

Jebel Shams

Veel mensen kamperen op Ret plateau in de buurt van het Jebel Shams Resort, maar het is ook de moeite waard om eens een hele andere kant van de Jebel te bekijken en heerlijk te kamperen tussen de Juniper-bomen. Hoe kom je daar? Volg de weg richting Jebel Shams tot het asfalt ophoudt. Al gauw zie je een afslag naar links richting het 'Sunrise Resort'. Volg de track richting dat resort: die loopt steil omhoog met een prachtig uitzicht op de dorpjes aan de voet van Jebel Shams. Op 2100 meter kom je op een T-kruising: sla hier linksaf (als je rechts gaat, volg je een hele mooie track die uiteindelijk weer uitkomt op de weg richting het Jebel Shams Resort).

Blijf de track alsmaar volgen (laat het Sunrise Resort - gewoon huisjes dus - rechts liggen), langs een school in aanbouw (budgetjaar 2010), nog verder omhoog naar 2300 meter, om dan uiteindelijk in het gebied te komen met de 'Juniper trees'. Genoeg plekken om te kamperen, maar let wel op de ezels. Die zijn er genoeg en behoorlijk brutaal. Als er geen maan is, zie je 's nachts een heleboel ogen tussen de bomen... In de winter kan het kwik dalen tot het nulpunt. Een tent, warme slaapzakken en

een groot kampvuur zijn dus wel handig. Er is wel hout te vinden, maar het is beter om je eigen hout mee te nemen.

Jebel Shams naar Rustaq

De volgende dag rij je weer naar beneden richting Al Hamra. Voor het eerste grote dorp zie je een afslag naar rechts (coördinaten N 23 10' 24.7'; E 57 8' 56.9'), richting Sint/ Sant. Dit is de track die doorsteekt naar de asfaltweg richting Bat. Toen wij de track reden, had het net geregend en was hij erg slecht (maar wel leuk). Het zou trouwens zomaar kunnen dat die track altijd slecht is. Uiteindelijk kom je uit op de asfaltweg van Sint (leuk om te bezoeken op 5 december) naar Bat, die via Wadi Damm loopt (zie het Explorer Off Road boek). De beehive tombes, een Unesco Heritage site, zijn de moeite waard om te bezoeken. Je ziet de tombes vanzelf liggen aan de rechterkant bij het dorpje Al Ayn. Je moet even om het dorpje heen rijden om bij de site te komen. Het Unescobord met uitleg is doorzeefd met kogelgaten, maar ach, het wijst zich vanzelf.

Voorbij Al Ayn sla je rechtsaf (N 23 12' 26.7'; E 56 57' 19.0') richting Al Hijr. De weg slingert door het gebergte tot het dorp Al Hijr. Sla daar (N 23 16' 39.7'; E 56 56' 32.3') rechtsaf en volg de gravelweg langs Jebel Shams - maar dan aan de andere kant; de Jebel Shams kampeerplaats ligt hemelsbreed 6 km van de gravelweg. Uiteindelijk komt deze weg uit op Route 10, de weg van Rustaq naar Ibr.

Naar huis of verder

Op de asfaltweg rechtsaf richting Rustaq, kun je naar huis of... nog even lekker een nachtje kamperen op 1100 meter bij het dorpje Al Mansuriya (coördinaten N 23 24' 25.0'; E 57 10' 19.5'). De track loopt steil omhoog en eindigt in een soort kom met prima kampeerplaatsen. De kom is omgeven door hoge rotsen met uitzicht op Jebel Shams en in de verte Wadi Sahtan. Op weg naar Rustaq is het leuk om diverse wadi's aan te doen: veel daarvan lopen dood maar zijn wel spectaculair om doorheen te rijden. Mocht je nog tijd over hebben, dan is het de moeite waard om Wadi Hawqayn mee te nemen. Een schitterende wadi, met een track langs het water, die uitkomt bij het mooie dorpje Hawqayn en uiteindelijk bij het Al Hazm fort langs de weg van Rustaq naar Mussanah aan de kust. Het Al Hazm fort is een van de mooiste gerestaureerde fortjes van Oman (zie de Raskrabbel van juni 2014).

Zo, dit was weer een weekend genieten van de schitterende natuur die Oman te bieden heeft. Zoals gewoonlijk is de gps-track weer bij ons op te vragen; let wel, we zijn nog weleens fout gereden maar dan kom je wel in diverse verrassende dorpjes! En dat maakt het dwalen door dit gebied extra de moeite waard!

Restaurant Review

Door Lidewij Schellevis

Rondje Shatti Al Qurum

Het is zomervakantie. Na drie weken uitgerust te hebben in Nederland en op de camping in Frankrijk, zitten manlief en ik weer in Muscat. Maar... nog even zonder kinderen. Dat nodigt uit tot een restaurant-tocht! Ons kantoor is gelegen in Shatti Al Qurum en om ons heen liggen veel restaurants, waar we nog nooit geweest zijn. De meeste zitten in de categorie Burger-bar, maar naar een aantal was ik al een tijdje nieuwsgierig. Uiteindelijk hebben we er drie geprobeerd: Marina Café, Love at First Bite en La Mer.

Marina Café

Marina Café ligt op een mooie plek, pal aan het strand; je kan er zowel binnen als buiten zitten, wat 's winters een groot voordeel is. Waar we niet aan gedacht hadden, is dat je 's avonds natuurlijk niet zoveel ziet als je naar buiten kijkt. Daarbij weerspiegelen de ramen het goed verlichte interieur en merkten we tijdens ons diner in de avonduren dus niet zoveel van de prachtige locatie. Wat ons verder opviel betrefte de andere klanten, of eigenlijk meer het gebrek daaraan. Wij waren de enigen die om zeven uur al kwamen eten. Naast ons waren er twee mannen die een paar tafeltjes verderop Shisha zaten te roken, en dat dat bij Marina Café binnen mag, is duidelijk een minpunt. De menukaart is wat standaard, maar wel oké. Wij kozen een paar verschillende kleinere hapjes, zoals falafel, lamb tikka en grilled hamour. De kwaliteit van het eten was zoals de menukaart: standaard, maar wel oké.

Love at First Bite

Een paar dagen later streken we neer bij Love at First Bite. Ook hier kwamen we binnen in een leeg restaurant, maar vergeleken met het vorige restaurant was dit een hele verbetering. Het heeft sfeer, een beetje overdreven misschien, maar wel grappig. Er hangen glazen aan het plafond, in sommige stoelen zak je diep weg, over andere hangen 'vergeten' overhemden en je kan ook kiezen voor een lage bank met kussens. Ook aan de presentatie van het eten en de drankjes was veel aandacht besteed. De gerechten hebben bijzondere namen zoals 'Marry Me' of 'In Denial', in een heel gevarieerd menu van Oosterse en Italiaanse gerechten en grill. Het smaakte ons erg goed, voor herhaling vatbaar.

La Mer

Het derde restaurant dat we geprobeerd hebben was La Mer, naast Shatti Cinema. We gingen ervan uit dat het voornamelijk vis op de kaart zou hebben, maar dat was niet het geval. De kaart biedt gerechten uit de Europese en Aziatische keukens en ze zijn van prima kwaliteit. Het is het genre 'eetcafé' en dus ook niet heel duur: wij hebben er lekker gegeten en de rekening viel alleszins mee. Wat ons betreft een aanrader, zeker in combinatie met een bioscoopbezoek. Overigens waren we ook hier de meeste tijd de enige klanten, althans zittend aan een tafel. Want wat ons opviel is dat er wel een aantal klanten kwamen om het eten af te halen, dus blijkt dat ook een optie bij La Mer.

Eet smakelijk!

- Seafront beach resort
- Fully serviced apartments
- Tantalizing food and beverage outlets
- Spa and fitness centre
- Beach club with pool bar
- Swimming pools including exclusive private ladies pool
- Kids park and turtle splash
- Tennis courts
- 18 hole mini golf course
- Oman Sail water sport and dive centre
- 54 Berth Marina

THE PERFECT GETAWAY MILLENNIUM RESORT IN MUSANNAH

MILLENNIUM
RESORT
MUSSANAH, OMAN

You are the Centre of Our World

For bookings, call +968 26871518

Email: reservations.mrmo@millenniumhotels.com

A Member of Millennium Hotels and Resorts

MRMMUSSANAH

www.millenniumhotels.com

Acclimatiseren in Oman In voorbereiding op het

Door Erika Hoefman

Felle zon en zinderende hitte typeren het WK Wielrennen dat in oktober 2016 plaatsvindt in Qatar. Niet echt omstandigheden waar je als Nederlandse wielrenner dagelijks mee te maken hebt. Een goede voorbereiding is het halve werk, dus zorg je ervoor dat je op tijd naar de warmte gaat om te acclimatiseren. En zo kleurde Muscat begin oktober een klein beetje oranje met profwielrenners in onze nationale kleur, racend over de Sultan Qaboos Highway en klimmend en dalend door de bergen richting Sifah en Al Amerat.

Zeven grote namen uit de Nederlandse wielersport pakken begin oktober de KLM-vlucht naar Muscat om alvast te wennen aan de hoge temperaturen tijdens het WK Wielrennen in Doha: Koen de Kort, Marianne Vos, Dylan Groenewegen, Annemiek van Vleuten, Sebastiaan Langeveld, Amy Pieters en Dylan van Baarle. In hun kielzog: 4 begeleiders, 22 koffers, 15 fietsen én een eigen massagetafel. Ze verblijven in het Crowne Plaza in Qurum, van waaruit ze een week lang trainingritten maken in het zonnige Oman met temperaturen rond de 40 graden. Want naast veel bochtenwerk en harde wind, zijn zon en hitte de grootste hindernissen in het vlakke parcours van het WK in Qatar.

Na contact eerder dit jaar, mailt de coach van de ploeg een week voor aankomst met Frans Kohler van Oman Bicycle Shop (OBS) om te vragen of hij - als ervaren liefhebber van de wielersport in Oman - wil helpen om de trainingen zo goed mogelijk te laten verlopen. "Daar hoefde ik niet lang over na te denken, want zo'n leuke vraag krijg ik niet elke dag. Ze wilden alles in eerste instantie op eigen houtje

regelen, maar liepen tegen veel praktische zaken aan. Via Google zijn ze bij mij terecht gekomen." De eerste dag pakken de wielrenners hun fiets uit de doos en gaan vanuit het hotel zelf op pad. "Hoewel een aantal van hen al eerder in Oman had gefietst tijdens de Tour of Oman, was dit toch een heel nieuwe ervaring voor ze. Tijdens de Tour zijn de wegen natuurlijk afgezet, nu fietsten ze midden door het drukke verkeer van Muscat om de stad uit te komen. Veel Omani gingen langzamer rijden om te kijken, kwamen naast hen rijden voor een praatje of begroetten hen enthousiast met veel getoeter. Daar moesten ze wel even aan wennen, en het duurde wel een uur om Muscat uit te komen."

De volgende dagen zetten de wielrenners hun fiets op de trailer van OBS en rijden ze samen met Frans naar een rustiger omgeving. "Via de grote weg, door Ruwi, kom je aan de achterkant bij Al Amerat. Daar fietsen we ook met de fietsclub: een rondje van zo'n 30-40 kilometer met gladde wegen en bijna geen verkeer." Daar gaan de fietsen van de trailer en wordt er urenlang intensief getraind, ook op de Col d'Amerat: een klim van de 2e categorie. Frans zorgt er tevens voor dat er kan worden 'gestayerd', waarbij de wielrenners constant

WK Wielrennen

hoge snelheden fietsen achter een motor. De sporters moeten duidelijk wennen aan de hoge temperaturen: het lichaam heeft het zwaar, er gaan liters water doorheen en er wordt wat vaker gerust dan anders. Na een verblijf van een week, gaat de ploeg naar Qatar. "Daar hebben onze oranje wielrenners het goed gedaan. Misschien niet helemaal zoals verwacht, maar de omstandigheden waren extreem: er zijn zelfs wielrenners letterlijk van de fiets gevallen."

Frans kijkt terug op een mooie week met deze topsporters uit Nederland. "Het was bijzonder om mee te maken. Ik ken die mannen en vrouwen alleen van de Tour de France en de Olympische Spelen. En dan zijn ze opeens in Oman en zijn het ook nog eens hele leuke mensen. En je realiseert het je niet, maar voor hen is wielrennen 'gewoon werk'. Wat staat er vandaag op ons to-do-lijstje? En dan fietsen ze in de hitte even van Muscat naar Sifah en

weer terug: 140 kilometer door de bergen, met een gemiddelde snelheid van 30-35 kilometer per uur. Mijn petje af voor deze sporthelden! Ze vonden het zelf gelukkig ook een hele bijzondere voorbereiding."

Verhuisd naar andere oorden, laten vallen toen je hem in bad zat te lezen, door oma ingepikt vanwege die leuke foto van haar kleinkind, de hond heeft hem opgegeten... Er zijn weleens van die redenen waarom je niet (meer) de beschikking hebt over een papieren versie van de Raskrabbel. De laatste tijd werden ze gelukkig ook al online gezet, maar nu is er nog iets mooiers: heel veel oude nummers zijn gescand en toegevoegd aan de collectie op de website. Nieuwsgierig? Ga naar www.nederlandersinoman.com, en klik op 'Raskrabbel'. Al dat werk is verricht door Yvonne van den Wildenberg. Superactie Yvonne, enorm bedankt!

Wij hopen natuurlijk dat iedereen die oude en nieuwe Raskrabbels met veel plezier leest, maar misschien nog leuker is om eraan bij te dragen hem elke keer weer te vullen met leuke, gevarieerde onderwerpen. Met het vertrek van Erika en Roos is de redactie op zoek naar nieuwe medewerkers. Vind je het leuk om bijvoorbeeld - mee te denken over de inhoud van de Raskrabbel; - op zoek te gaan naar mooie verhalen; - interviews af te nemen; - teksten te schrijven; - binnengekomen stukken te redigeren? Stuur dan een berichtje aan raskrabbel@hotmail.com.

Dit is en blijft ook het adres voor het inzenden van incidentele bijdrages. We kijken uit naar jullie reacties, en hopen snel aan de slag te gaan met weer een goed gevuld nieuw nummer!

2016

Februari

Juni

Februari

Juni

Oktober

2014

Februari

Juni

November

Mijn baan in Oman

John Kraan bij Chicago Bridge & Iron

Door John Kraan

'Sohar - Oman' heeft binnen ons bedrijf een bijzondere klank. Ons bedrijf is Chicago Bridge & Iron (CB&I), een Amerikaans ingenieurbureau dat groot is geworden met, zoals de naam vast al doet vermoeden, bruggen- en staalbouw. Dat laatste doen we vooral in industriële opslagtanks en watertanks. Onze specialiteit zijn tanks voor de opslag van vloeibaar gas. CB&I heeft verschillende divisies, waaronder de Olie en Gas divisie, waar wij in Oman een onderdeel van zijn. Olie en Gas heeft zijn hoofdkantoor in Den Haag. Wij 'bewonen' een deel van het gebouw dat over de Utrechtse Baan in Den Haag staat, ook wel bekend als het Nationale Nederlanden gebouw. Momenteel hebben wij ongeveer 700 mensen in dat kantoor werken. Overige locaties zijn in Brno, Londen, Mumbai, Singapore en Houston. Deze kantoren houden zich bezig met projecten in de olie- en gasindustrie en de petrochemie. Er is ook nog een tak voor elektriciteitscentrales en een onderhoudsgroep voor de industrie. Alles bij elkaar werken er bij CB&I ongeveer 52.000 mannen en vrouwen. Ons bedrijf was al bekend met Oman, want in 2002-2005 hebben we ook medewerking verleend aan de bouw van de huidige ORPIC-raffinaderij in Sohar (Sohar Refinery, SR).

Ontwerp uit Den Haag

De afgelopen jaren heeft de ruwe olie uit de Omaanse olievelden een andere samenstelling gekregen, daarom krijgt SR steeds meer moeite om deze grondstof efficiënt te verwerken. Bovendien is de capaciteit van SR samen met de Mina Al Fahal Refinery in Muscat onvoldoende voor de nationale consumptie van Oman op de langere termijn. Er moest dus iets gebeuren. De oplossing ligt versleuteld in het Sohar Refinery Improvement Project (SRIP), met als doel om de ORPIC-productie te verhogen met 82.000 vaten per dag. CB&I Den Haag heeft voor dit project het basisontwerp gemaakt voor een raffinaderij bestaande uit verschillende onderdelen, te weten:

- Crude Distillation Unit: hierin wordt ruwe olie gekookt en gescheiden op de verschillende kookpunten van de ingrediënten.
- Vacuum Distillation Unit: werkt als de Crude Distillation Unit, maar dan bij onderdruk om kookpunten te verlagen. Deze wordt gevoed met het restant van de Crude Distillation.
- Hydrocracker Unit: deze wordt weer gevoed met het restant van de Vacuum Distillation. In deze unit zit een reactor waarin het goedje reageert met waterstof, om zodoende de zware

bestanddelen - met langere koolstofketens - af te breken in kleinere, die daarna als producten kunnen worden verkocht.

- Hydrogen Generation Unit: hierin wordt het waterstof gemaakt dat nodig is voor de Hydrocracker. De waterstof wordt gemaakt uit aardgas.
- Isomerisation Unit: in deze unit wordt de kwaliteit van de benzine verhoogd tot de standaarden bij de pomp: Regular of Super (RON 95 of 98).
- Sulphur Unit: in dit gedeelte wordt de zwavel, die uit de ruwe olie is gekomen, omgezet tot zuivere, vloeibare zwavel. Deze wordt later, na het stollen, tot pulver vermalen en verkocht. Het verwijderen is nodig om de uitstoot van milieuonvriendelijke zwavelverbindingen in de uitlaatgassen van onze auto's te minimaliseren.
- Delayed Coker Unit: hier wordt het allerlaatste overblijfsel vanuit de Hydrocracker omgezet naar Petroleum Cokes, een soort steenkool die wordt gebruikt als brandstof voor energiecentrales. Dit is milieuvriendelijk omdat alle verontreinigingen al in het raffinageproces zijn verwijderd.
- Opslagtanks en ondersteunende units, voor bijvoorbeeld opwekking van stoom en elektriciteit nodig voor de processen.

Eindproducten

Belangrijkste producten uit de raffinaderij zijn benzine en diesel voor het autoverkeer en kerosine voor vliegtuigen. Voor intern gebruik wordt ook nog 'nafta' gemaakt als grondstof voor de aromatenfabriek, die op zijn beurt daar weer grondstoffen voor de kunststofindustrie van maakt. Bijproducten zijn de petroleum cokes, zwavel (eigenlijk afval) en gassen (waaronder lpg). Die gassen worden gebruikt voor de verhitte van de productieprocessen. De lpg zelf wordt verkocht voor huishoudelijk gebruik.

Het project begon in 2011 met het verlenen van de opdracht voor het basisontwerp aan CB&I Den Haag. Voor de uitvoering van het basisontwerp hebben we een selectie van bedrijven gemaakt op basis van welke 'licensor' (octrooihouder) het best geschikt was voor de diverse units. Ook werden vast wat onderdelen besteld die lange levertijden hebben, zoals de compressoren die het waterstofgas voor de Hydrocracker op een hogere druk brengen voor de reactie en de reactoren zelf. Toen alle keuzes bepaald waren, is de inschrijving gestart voor de aannemer die het beste het detailontwerp en de bouw zou kunnen doen. November 2013 is hiervoor een contract

Bridge & Iron

getekend met een samenwerkingsverband van DAELIM uit Zuid-Korea en Petrofac uit Sharjah (UAE). CB&I heeft het zogenaamde Project Management Consultancy Team geleverd, dat specialisten in huis heeft voor de verschillende vakgebieden. Na een periode in het kantoor van Daelim in Seoul voor het uittekenen van de ontwerpen en het bestellen van de producten, kwam dit team begin 2015 naar Sohar.

Grote zandverplaatsing

Ondertussen werd in mei 2014 op de plek waar de raffinaderij gebouwd gaat worden de 'Groundbreaking Ceremony' gehouden, de ceremoniële start voor constructie van het project. Als eerste vinden dan de zogenaamde Site Preparation Works plaats - ofwel het 'bouwrijp' maken van de grond. Om het terrein vlak te maken moest ongeveer 1 miljoen kubieke meter zand verplaatst worden van het 'te hoge' gedeelte naar het 'te lage'. Van deze 1 miljoen moest ook nog eens ongeveer 400.000 m³ vervangen worden door beter zand, omdat de bovenlaag het karakteristieke 'stuifzand' is waar niets mee te beginnen is. Reken op 20 m³ per vrachtwagen, dat waren dus zo'n 20.000 kiepwagenbewegingen die iets wegbrachten en vervolgens iets nieuws meenamen. Op de bouwplaats zelf zorgden bulldozers voor het verplaatsen van de grond, waarna zware rollers de grond verdichtten. Dit heeft ongeveer een half jaar geduurd, waarna het werk kon beginnen voor het boren van 12.600 funderingspalen.

Tijd voor equipment

Zodra er wat palen klaar waren, begonnen de verschillende aannemers met het verder uitgraven van gedeeltes waarin de ondergrondse betonconstructies werden gemaakt, waar later de apparatuur en het vele staal op geplaatst konden worden. Ook werden op dat moment de ondergrondse leidingen en kabels gelegd. Daarna kwam het installeren van de apparaten, vaten en

reactoren (het zogenaamde Static Equipment) en pompen, compressoren en turbines (ook wel Rotating Equipment). Daaromheen worden dan de stalen bruggen en skeletten gebouwd waar alle pijpleidingen op komen te liggen. Rond november 2015 zijn de hoogste punten van het complex geïnstalleerd: de fakkel van 120 meter hoog en het stalen skelet rondom de vaten waarin de petroleum cokes worden gemaakt met een top op 104 meter boven maaiveld.

Miljoenen manuren

Daarna startte de 'drukke' tijd waarin alle leidingen en bovengrondse kabels worden gelegd. Er werken zo'n 10.000 tot 12.000 man om deze fase af te ronden. Er zijn tot midden april 2016 in Oman 38 miljoen manuren gewerkt. De verwachting is dat dat aan het einde van de constructie zal zijn opgelopen tot 57 tot 60 miljoen uren. Het doel is om de constructie eind 2016 gereed te hebben, zodat er met de eerste processen gestart kan worden. Dan komt de fase van afstellen en de kinderziekten eruit halen om de 'Performance Test' te kunnen doen. Hierin moet de hoofdaannemer aantonen dat de gehele installatie aan de specificaties van hoeveelheden en kwaliteit voldoet. Pas dan neemt ORPIC de gehele installatie in bezit en is Oman een zeer moderne raffinaderij rijk.

Mijn aanwezigheid in Sohar startte in juli 2014, toen ik hier kwam samen met onze Health and Safety Manager. Later dat jaar kwamen onze Quality Manager en de Civil Engineer (de laatste vanuit Seoul). In 2015 is het team op volledige sterkte gekomen en zijn we als Management Consultancy Group hier nu met 15 man. De verwachting is dat wij gefaseerd weer Sohar verlaten aan het einde van 2016/begin 2017.

De raffinaderij in cijfers

Om een idee te krijgen van de omvang van de werkzaamheden hier een overzicht van wat er zoal in verwerkt is: 12.600 funderingspalen, 112.800 m³ beton, 9200 ton staal, 18 km interne wegen, 18 reactorvaten, 223 procesvaten, 44 kolommen, 15 gasgestookte fornuizen, 51 opslagtanks, 527 pompen, 24 compressoren, 4 turbines voor elektriciteitsopwekking, 825.000 meters pijp, 60.000 handafsluiters, 2.200.000 meter elektriciteitskabel, 1.500.000 meter signaalkabel, 6200 verlichtingsarmaturen, 1520 gebruikers van elektriciteit, 20 schakelstations, 5400 meetinstrumenten, 3200 op afstand bestuurde regelafsluiters en 1400 veiligheidskleppen.

Eens een expat...

Door Ineke Linthorst

En dan?

In oktober 2015 deed Steef nog mee aan de Shell MOR-rondes en solliciteerde op drie banen buiten Nederland. Al snel werd duidelijk dat het niet mee zou vallen om nog een nieuwe posting te vinden aangezien de olieprijs laag was, er maar heel weinig banen op het web stonden en het aantal sollicitanten bijzonder hoog was. In november werd gevraagd of we in aanmerking wilden komen voor vervroegd pensioen. Daar hoefden wij niet lang over na te denken, we hadden er zelfs al stilletjes rekening mee gehouden, dus dat traject sloegen wij in.

Op huizenjacht

Eerst hebben wij een huis gekocht in Nederland. Daar hadden wij al ruim 26 jaar niet meer gewoond en geen huis meer gehad, dus dat was een heerlijke uitdaging. We kozen voor een huis in Velsen-Zuid om in de buurt van familie en vrienden te wonen. Deze keus was snel gemaakt want we hadden al lange tijd een buurt op het oog, en toen daar het geschikte huis vrijkwam was de koop snel gesloten. Maar... om nu, na al die jaren buitenland, alleen maar in Nederland te wonen, dat was eigenlijk nooit onze bedoeling geweest. Portugal was al jaren in beeld als onze ideale plek om te wonen. Ik heb er mijn lagere- en middelbareschooltijd gewoond en voel mij daar nog altijd erg thuis. Regelmatig was Portugal de vakantiebestemming en zo voelde iedereen zich er al snel thuis. In februari vlogen wij naar Lissabon om te besluiten in welke regio we een huis wilden zoeken. Als basis namen we Cascais, een dorpje net ten westen van Lissabon

aan de kust. In deze buurt heb ik gewoond en op school gezeten, en dit deel van Portugal ken ik goed. Toch begon onze zoektocht in de Algarve. Daar hebben heel veel buitenlanders een tweede huis en is het aanbod zeer groot en goed geprijsd. Voor elk budget is daar een goed huis te vinden; van eenvoudig appartement tot vrijstaande villa met zwembad. Voor ons viel deze regio echter af - wij vonden het er in de zomer heel erg druk en in de winter lagen de dorpjes er enigszins verlaten bij. Maar het is een prachtig gebied en heeft veel te bieden voor liefhebbers van golf, tennis, zeilen, wandelen en een heerlijk onbezorgd leven. Vrienden hadden een huis gekocht in het bergachtige noorden van Portugal. Op diezelfde berg in de buurt van Viseu stonden nog twee huizen te koop, dus reisden we daarheen om die te bekijken. Een prachtig gebied voor rustzoekers en wandelaars, maar ook hier zagen wij ons niet wonen.

Cascais

Het is dus toch Cascais geworden en daar hebben we een heerlijk huis gevonden op een condominium. Dit heeft voor ons als voordeel dat, als wij er niet zijn, er een beheerder en tuinmannen zijn die voor het complex zorgen. Lissabon ligt op 30 kilometer afstand en heeft veel te bieden aan cultuur, er zijn prachtige musea en regelmatig concerten. Het is een schitterende stad waar je heerlijk kunt eten en Fado-avonden kunt bijwonen. Het is bovendien een stad waar je uren in kunt slenteren door smalle straatjes met op elke hoek een gezellig

cafeetje. Er zijn nog veel meer leuke plaatsen en natuurparken te ontdekken in de regio; Sintra, Guincho, Ericeira, Monserate, Obidos - te veel om op te noemen.

Praktische zaken

Wie in Portugal een huis koopt en zich daar inschrijft kan in aanmerking komen voor 'Non Habitual Residency'. Een advocaat begeleidt in het aanvragen en het hele proces. Het aanvragen van deze status duurt ongeveer zes maanden en dan betaalt men belasting in Portugal, wat voor ons heel gunstig uitpakte. Dezelfde advocaat helpt ook bij de aanschaf van een huis en later bij de invulling van belastingformulieren. Gedurende het hele proces hebben wij geen enkele hindernis ondervonden en is iedereen altijd heel hulpvaardig, open en eerlijk geweest. Het is wel duidelijk te merken dat Portugal drukker wordt. Dit jaar telde de maand juni twee miljoen toeristen - een recordaantal! Dat heeft alles te maken met het feit dat Portugal wordt gezien als een veilige vakantiebestemming. Het is geen duur land en het heeft een heerlijk klimaat: 's avonds koelt het daar namelijk nog goed af door de ligging aan de Atlantische kust, zelfs in juli en augustus, het is dus verstandig om iets warm bij je te hebben. Bovendien zijn de mensen heel erg aardig, ze zijn vriendelijk en belangstellend en heel erg familiegericht. Het is niet moeilijk om

met een Portugees in gesprek te raken en al snel vertelt hij je zijn hele familiegeschiedenis!

NED - POR 1-1

Nu verdelen wij onze tijd dus tussen Nederland en Portugal. Volgende week gaan wij vanuit Nederland met de auto de tocht naar Cascais maken. Van de reis maken wij een vakantie met onderweg een bezoek aan vrienden en onze zoon in Madrid. Zo leren we Frankrijk en Spanje ook weer beter kennen. Mocht je de stap ook willen maken en contacten met makelaar of advocaten in Portugal nodig hebben, dan hebben wij vertrouwde aanraders voor jullie!

**avonds
4daagse** **Walking Event
2017**

WIE Alle kinderen
(de jongsten met persoonlijk begeleider)

WAT 4 x lopen voor een medaille

WAAR PDO Camp en omgeving

WANNEER 22- 26 januari 2017 vanaf 4.15 PM

Kosten zijn ca 3,5 OMR per kind - Meer informatie: Caroline Prenger 93688014 / Marianne Rabie| 99210559

Sohar vertelt...

Door Jennifer Peeters, José Brouwer, Guinée Kagie en Suzan Begeer

Wij, een groepje Nederlandse vrouwen woonachtig in Palm Gardens, willen voor de Raskrabbel graag vertellen over nieuwtjes, belevenissen en ervaringen met het leven in Sohar. Het aantal Nederlanders in Sohar is inmiddels uitgegroeid tot 39 Nederlandse mannen, al dan niet vergezeld door hun vrouw en kinderen. Samen vormen zij een groep van 90 personen. De meesten wonen op verschillende compounds zoals Daewood, Sohar Gardens, Mango Farm en de al genoemde Palm Gardens.

Er zijn genoeg vrouwen die hier met veel enthousiasme hun hobby en/of beroep omzetten in een activiteit of cursus voor anderen. Zo kun je deelnemen aan yogalessen, kookworkshops, quilten, Mah Jong-ochtenden, tennislessen en klaverjassen. Het Sosing Koor, geleid door een leerkracht van de International School, is ook al jaren actief. Nederlandstalige expatkinderen krijgen taallessen van juf José. In de vorige Raskrabbel is haar naam al genoemd en we willen haar graag aan u voorstellen.

Juf José aan het woord

"Mijn man kon vorig jaar leraar worden aan de internationale zeevaartschool IMCO in Sohar: wat een kans! Doen! En na 30 jaar met veel plezier voor de klas te hebben gestaan in Friesland wilde ik samen met hem wel wat van de wereld zien, dus gingen we het avontuur aan. "Wat ga je in Oman doen?", vroeg de familie verbaasd, want ik ben nogal een honkvast type. Maar ik zou wel zien wat er op mijn pad kwam. Misschien kon ik in Sohar mijn droom waar gaan maken: kinderboeken schrijven!

We reisden vrolijk af naar Sohar en kwamen in een ruim appartement in Palm Gardens te wonen.

Ik begon aan mijn eerste boek en... toen werd ik gevraagd om les te geven! De juf die dat voorheen deed, was net een maand geleden terug naar Nederland gegaan. Ik greep deze kans met beide handen aan, want zo leer je ook snel allerlei mensen kennen. En ik hoefde het lesgeven niet te missen!"

Groepsles

"De leerlingen zitten op de International School (ABIS) hier in Sohar en komen enkele keren per week na schooltijd bij mij thuis langs voor een Nederlandse taalles. Ik heb de kinderen in drie groepen verdeeld. De jongsten (groep 1-2) vormen een kleutergroepje. De lesactiviteiten zijn voornamelijk gericht op

woordenschatontwikkeling. Ik lees graag voor uit 'Dat rijmt' van Ivo de Wijs, dat boek heb ik meteen in de kerstvakantie in de koffer gestopt! We zingen liedjes en leren woorden met behulp van plaatjes en verhalen. Dan is er het groepje aanvankelijke lezers, op het niveau van groep 3. Deze leerlingen begeleid ik individueel, zodat ze les op maat kunnen krijgen. Technisch lezen en woordbetekenis staan centraal, maar ook spelling en schrijven. De laatste groep bestaat uit vier meiden, zij krijgen les op het niveau van groep 5-6. Naast individueel werk, vinden er ook gezamenlijke taalactiviteiten plaats. De nadruk ligt op spelling, begrijpend lezen en grammatica."

Hoedje van papier

"Ik maak gebruik van verschillend lesmateriaal. Voor de jongsten veel prentenboeken en voorleesboeken, bijvoorbeeld 'De boze heks' van Hannah Kraan. Ook heb ik zogenaamde stilleesboeken. Dat zijn boeken die de kinderen vaak zelf geven of die ik krijg van expats die verhuizen: we hebben al een klein boekenkastje vol! Naast deze boeken, gebruiken we wereldschoolmateriaal zoals Veilig leren lezen, Leeshuis en Taal/Spelling op maat. Daarnaast wil ik graag een Nederlands sfeertje creëren, dus besteed ik aandacht aan de feesten van het jaar: Dierendag, Sint-Maarten, Sinterklaas, Kerst, Pasen en Koningsdag. Natuurlijk zingen we liedjes van vroeger. De kleuters leerden laatst het alom bekende 'Hoedje van papier' en dat werd later thuis via Skype voor opa en oma gezongen, met een van krantenpapier gevouwen hoedje op! Met de oudsten had ik voor het verjaardagsfeest van Sinterklaas een heus Pietengymlied ingestudeerd met bijbehorende bewegingen. Sint vond het erg mooi! Ook doen we in Sohar mee aan International Day. Dit wordt op de International School al voor de achtste keer

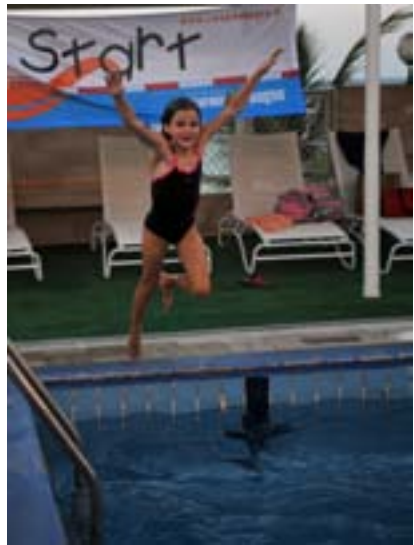
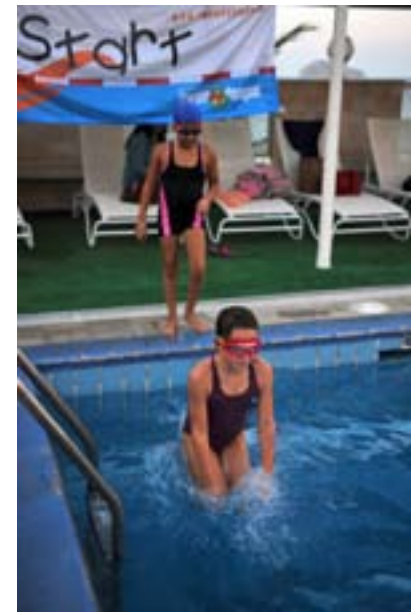
georganiseerd. Voor deze gelegenheid leek het mij leuk om de kinderen dansjes van vroeger te leren. Wie wilde mocht meedoen en zo traden vorig jaar enkele Nederlandse kinderen op met de dansliedjes als 'Joepie Joepie is gekomen' en 'Twee emmertjes water halen'. Iedere deelnemer droeg een oranje shirt: Oranje Boven!"

Tot slot: weetjes uit Sohar

- Als je Sohar vanuit Muscat binnenrijdt, dan zie je enkele kilometers na de Sohargate de eerste blikvanger: de mooie, grote, nieuwe Sultan Qaboos Grand Mosque. Deze is op 28 oktober jl. geinaugureerd door de Minister of State. De moskee is geopend voor niet-moslims.
- De lengte van Sohar, tussen Sohargate tot de haven, is ongeveer 40 kilometer.
- Sohar heeft een heuse arena, met tribune rondom, voor 'stierengevechten'. In de wintermaanden vindt dit evenement eenmaal

- per twee weken op de vrijdagmiddag plaats.
- Het Radisson Blue, dit voorjaar geopend, heeft een heerlijk Thais restaurant.
- De Port of Sohar slaat iedere week een miljoen ton aan goederen over.
- En in de volgende Raskrabbel vertellen we graag meer over Sohar!

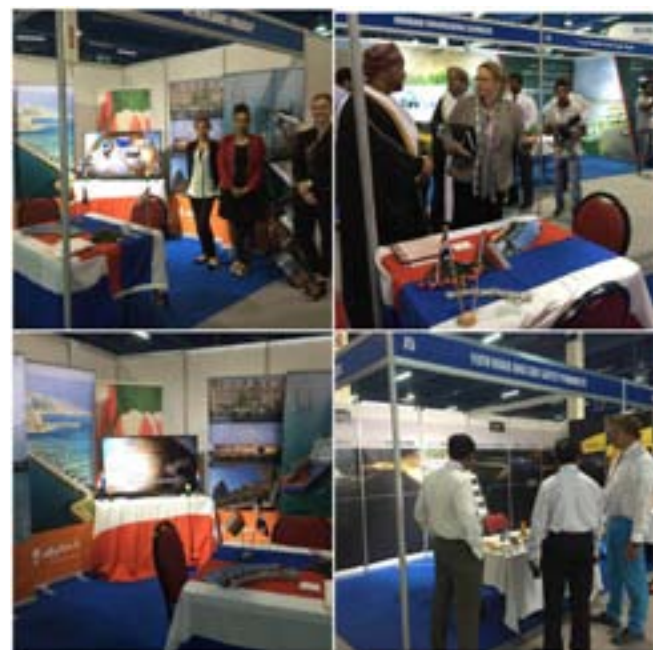

Nieuws van de Nederlandse

De afgelopen maanden heeft de Nederlandse Ambassade in Muscat zich beziggehouden met diverse activiteiten op het gebied van handelsbetrekkingen en samenwerking tussen Nederland en Oman. Ook hebben we afscheid genomen van collega's en een nieuwe collega verwelkomd, die we hier graag aan u voorstellen. We vragen ook uw aandacht voor nieuwe regelgeving voor naamgeving in reisdocumenten en niet te vergeten: uw registratie voor de verkiezingen in maart 2017.

Afgelopen juli namen we afscheid van twee dierbare collega's, Angélique Eijpe en Anja van Neck. Eind augustus had de ambassadeur het genoegen om de nieuwe Defensie-attaché voor de GCC-landen, Commandant Antonio Tas, en onze nieuwe collega Bart Beltman te mogen introduceren bij de Royal Navy of Oman. Samen met een aantal Nederlandse bedrijven waren we begin september aanwezig op de 'Middle East transport & logistics exhibition & conference'. Met een stand hebben we bezoekers van de beurs nader kennis laten maken met de Nederlandse expertise op het gebied van transport en logistiek. Onze expertise hebben we nog eens kunnen benadrukken met een receptie voor diverse relaties op de residentie van de ambassadeur, waarbij eregast 'Oman Global Logistics Group' een mooie presentatie liet zien.

De volgende dag was de residentie gevuld met het netwerk uit de watersector om de bevindingen in Oman van de Nederlandse waterexpert Ele Jan Saaf te bespreken. Saaf heeft samen met de Ambassade een plan opgezet om de samenwerking in de watersector

tussen Oman en Nederland te intensiveren. Begin september mochten we ook de HNLMS Tromp in Muscat ontvangen, het vlaggenschip van de EU-antipiraterijmissie 'Atalanta'. Het was een goede gelegenheid om de banden met de top van defensie en de krijgsmachtonderdelen aan te halen. Ook waren er verschillende bijeenkomsten met het Ministerie van Landbouw en Visserij, waarin we hebben gesproken over versterking van de samenwerking tussen Oman en Nederland en in het bijzonder de thema's 'water for food' en 'water for feed'.

In samenwerking met Omaanse stakeholders en op uitnodiging van de Omaanse mensenrechtencommissie is eind oktober een seminar met Nederlandse experts gehouden over internetvrijheid. Het was een fijne sessie met veel belangstelling aan Omaanse kant en een moment op TV. Tegelijkertijd was er een soft start van het Women to Work initiatief ingezet door de ambassade met Omaanse en Nederlandse counterparts. Eind november zal de formele start worden ingezet met een Ronde Tafel. En tot slot hebben we eind september een presentatie gegeven aan ca. 40 Omaanse studenten die in Nederland gaan studeren over wat ze kunnen verwachten zodra ze in Nederland aan de slag gaan.

Namenrecht

De Nederlandse overheid heeft de toepassing aangescherpt van het namenrecht in de vermelding van de namenreeks in Nederlandse reisdocumenten. Doel is om een meer consistente toepassing van de wet- en regelgeving te bewerkstelligen. Voor u als Nederlands burger in Oman kan dit gevolgen hebben voor de naamgeving, wanneer wij als ambassade officiële handelingen verrichten in relatie tot de Nederlandse overheid, bijvoorbeeld bij de geboorteaangifte en/of het aanvragen van reisdocumenten. Per januari 2016 hanteert het Ministerie van Buitenlandse Zaken in voorkomende gevallen de onderstaande werkwijze. Eerste aanvragen: indien op de geboorteakte een namenreeks staat vermeld - hetgeen in Oman gebruikelijk is - wordt deze in het reisdocument overgenomen als familienaam. Bij de voornamen zullen dan drie streepjes worden vermeld. Om dit te wijzigen kunt u vervolgens bij Dienst Justis een verzoek indienen om de naamsvaststelling aan te passen. Vervolgaanvragen: hetzelfde geldt voor vervolgaanvragen, waarbij in het verleden wel een familienaam en voornamen in het reisdocument zijn opgenomen, maar waarbij in de geboorteakte sprake is van een namenreeks zonder dat er een aangepaste naam door

Ambassade in Oman

Dienst Justis is vastgesteld. De namenreeks zal in het reisdocument als geslachtsnaam worden vermeld. Bij de voornamen zullen dan drie streepjes worden vermeld. De familie- en voornamen waarmee de betrokkene in het dagelijks verkeer bekend staat, zullen als pseudoniem in het reisdocument worden vermeld. Bij Dienst Justis kan om een andere naamsvaststelling worden verzocht. Eerste en vervolgaanvragen waarbij voordien een familienaam en voornamen zijn vastgesteld door Dienst Justis: indien een familienaam en voornamen zijn vastgesteld door Dienst Justis, zullen deze, na overleg van bewijs (Koninklijk Besluit), worden overgenomen conform dit besluit in het nieuw af te geven reisdocument. De namenreeks waarmee de betrokkene in het dagelijks verkeer bekend staat zal desgewenst als pseudoniem in het reisdocument worden vermeld.

Voor meer informatie over de naamsvaststelling verwijzen we u naar de website van Dienst Justis: <https://www.justis.nl/producten/naamswijziging/achternaam-wijzigen/>

Registratie verkiezingen

Op 15 maart 2017 vindt de verkiezing plaats van de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. U als kiesgerechtigde Nederlander in het buitenland kunt uw stem uitbrengen voor deze verkiezingen. Daarvoor moet u zich eerst registreren bij de gemeente Den Haag, ook als u uzelf al eens eerder heeft geregistreerd voor een verkiezing of referendum. Uw registratieformulier moet uiterlijk 1 februari 2017 zijn ontvangen. Als u zich wilt registreren, ga dan naar de website www.stemmenvanuitbuitenland.nl. Daar vindt u alle informatie over de verkiezing, de registratie en het registratieformulier en het stemproces in het buitenland.

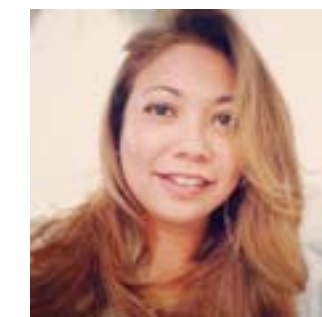
Nieuw op de ambassade: Bart Beltman

Een zachte landing, een warme ontvangst: zo zou ik de aankomst en ervaringen in deze eerste periode van mij en mijn vrouw Marjorie willen omschrijven hier in Muscat. Nadat de blauwe zwaan ons op 17 augustus afzette in Muscat, zijn we zes weken later ingetrokken in ons nieuwe huis in Azaiba. Een nieuw hoofdstuk is sindsdien echt begonnen. Na eerder dit jaar een 4-jarige Bacheloropleiding 'International Management' aan Webster University in Leiden te hebben afgerond, komt Marjorie momenteel een beetje bij van haar academische marathon. In de hoop

een actief professioneel en sociaal leven binnenkort weer op te kunnen pakken. Want zo ken ik mijn lieve vrouw al sinds 2011, het jaar waarin we elkaar in Kuala Lumpur ontmoetten: als een vrouw met scherp oog voor business en voor het wel en wee van anderen.

Voor mijzelf heeft mijn werk binnen het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Den Haag plaatsgemaakt voor een nieuwe uitdaging op onze ambassade in Muscat. Na eerdere plaatsingen in Kaboel, Uruzgan en Kuala Lumpur heb ik me de afgelopen vier jaar in Den Haag beziggehouden met de vormgeving van het Europese en EU-deel van het Nederlandse veiligheidsbeleid. Hier in Muscat maak ik de overstap naar het interne management van de ambassade, en maak ik de switch terug naar vooral economische diplomatie. Concreet: business helpen genereren voor Nederlandse bedrijven in Oman en eventuele problemen waar mogelijk helpen oplossen. Samen met de collega's proberen we tevens de consulaire dienstverlening en veiligheidsvoorzieningen voor alle Nederlanders in Oman op peil te houden - en waar mogelijk te verbeteren.

Naast mijn werk hoop ik als algemeen bestuurslid van het Holland Comité een steentje bij te kunnen dragen op sociaal vlak. En als gewoon clublid mijn conditie weer op peil te krijgen met hardlopen, zwemmen, duiken en wielrennen. Leren zeilen en varen staan op het verlanglijstje. Al met al een leuke baan en mooie plannen, die ik samen met een geweldig team van collega's op de ambassade, medebestuurleden en mijn betere helft met veel plezier hoop te gaan vervullen in de komende jaren.

Boekrecensie

Door Roos Lankhaar

Nora - Colm Tóibín

Nora speelt zich af in conservatief en katholiek Ierland, 1969. Het is het verhaal van een weduwe van begin veertig. Nora heeft vier kinderen, twee meisjes en twee jongens. Haar jongens hebben een trauma opgelopen rond het sterfbed van hun vader. Dit uit zich bij de één in stotteren en bij de ander in bedplassen. De meisjes studeren en zijn het huis al uit. Nora moet leren rond te komen van een weduwepensioen, alleen keuzes te maken, te rouwen en tegelijk sterk te zijn voor haar jongens. In dit boek raak je betrokken bij deze, soms gecompliceerde, vrouw in haar zoektocht naar een nieuw leven voor haar en haar zoons. Ze gaat weer werken bij het kantoor waar ze werkte tot haar trouwen, maar vindt geen voldoening in haar werk. Haar chef is een vrouw die ze vroeger een streek geleverd heeft en dat zijn ze allebei nog niet vergeten. Daarnaast mist ze de vrijheid die ze had in haar huwelijk. Maar Nora moet wel doorgaan en ze gaat zich daarbij verder ontwikkelen. Ze krijgt bijvoorbeeld een grote interesse voor muziek en neemt zanglessen. Maurice had dat onzin en zonde van het geld gevonden. Ook krijgt ze nieuwe vrienden die haar helpen. Zo zie je Nora groeien tot een vrouw die leert voor zichzelf en haar kinderen op te komen en te zorgen. Nora als personage is niet geschreven om te ontroeren maar doet dat toch. Het verhaal dat Tóibín beschrijft is autobiografisch: ook hij werd geboren in het kleinsteedse Enniscorthy, ook zijn moeder werd weduwe en bleef achter met vier kinderen.

De Japanse minnaar - Isabel Allende

Ik heb dit boek in een adem uitgelezen, wat een prachtig verhaal! De levensgeschiedenis van verschillende mensen, een liefdesverhaal en geschiedenisles in een. Het verhaal begint met Irina, een meisje uit Moldavië, dat een baan krijgt in 'Lark House', een instelling voor oudere mensen. Hier ontmoet ze Alma: 'deze onderscheidde zich van de andere vrouwen door haar aristocratische verschijning en door het magnetische veld waarmee ze de rest van de mensheid op afstand hield.' Irina begint daar als assistent te werken voor Alma en zo ontmoet ze Seth, de kleinzoon van Alma. Hij wordt verliefd op Irina, maar zij kan de liefde van Seth door haar getroubleerd verleden niet beantwoorden. Alma vraagt Seth en Irina een biografie van haar leven te schrijven, en samen ontfaffen ze stukje bij beetje de geheimen van de oude dame. Maar ook groeien ze steeds meer naar elkaar toe. Het levensverhaal van zowel Alma als Irina wordt zo gaandeweg duidelijk. De belangrijkste mannen in Alma's leven zijn haar neef Nathaniel en Ishimei. Nathaniel ontfermt zich vanaf de eerste dag over het kleine meisje Alma, dat alleen vanuit Polen naar Amerika heeft moeten reizen, en hij zal dat de rest van zijn leven blijven doen. En dan is er nog

de zoon van de Japanse tuinman, Ishimei Fukuda. Hij zal de grote liefde van Alma worden. Via hem wordt ook het verhaal van de behandeling van Japanse Amerikanen ten tijde van de Tweede Wereldoorlog verteld. Ishimei wordt na de aanval op Pearl Harbor samen met zijn familie geïnterneerd en verdwijnt zo uit haar dagelijkse leven. 'Net als de andere geïnterneerden zouden ze in het openbaar nooit een woord zeggen over de jaren van vernedering waarin men getwijfeld had aan hun loyaliteit en vaderlandsliefde; zonder eer was het leven van heel weinig waarde. Shikata ga nai.'

Ik en mijn sport

Door Jeroen Schuiling en Julia van Bourgonje

Hoi, ik ben Jeroen Schuiling en ik zit op golf. Het leukste dat ik aan golf vind is verre ballen slaan. Om een bal te slaan, moet je de golfbal op een tee zetten, een tee is een stokje waar je de bal op legt. En dan moet je een driver pakken, een driver is een golfclub voor lange schoten met een hele grote bol onderaan de club en daar sla je de bal mee. Ik speel golf met Julia bij de Ras al Hamra golfclub. Ik speel golf op zondagmiddag om kwart over twee, dan is het meestal heel heet. Golf is voor alle leeftijden, omdat je kindergolf hebt en je hebt volwassen golf. Het verschil zit in de maten van de golfclubs. Als we les hebben, gaan we altijd eerst een warming-up doen. Dan gaan we rennen en bewegingsoefeningen doen, ik vind dat niet heel erg leuk. Daarna gaan we wat ballen van de golfcourt slaan. Dat vind ik wel leuk! Er zijn soms wedstrijden in golf, maar daar mogen wij nog niet aan mee doen. Op de golfbaan mag je wel in een golfkarretje rijden, maar dan mag je niet botsen. Voor golf heb je een set van golfclubs nodig omdat je daar een bal mee moet slaan. Je hebt verschillende clubs voor verschillende afstanden en verschillende vloeren. Je kan golfclubs volgens mij ook wel huren. Kom je een keertje kijken? Groetjes Jeroen

Hoi, ik heet Julia van Bourgonje en ik ben tien jaar oud. Ik doe heel veel sporten. Ik heb elke dinsdag na school golfles op de golfbaan van de PDO-Club, samen met Jeroen. Vorig jaar deed Jules ook nog mee maar die is verhuisd naar Nederland. Ik doe al anderhalf jaar aan golf en vind het superleuk. Onze golflesler heet William en is heel aardig en grappig. Hij kan ook heel goed golfen. De les duurt een uur. Voor golf heb je een golftas nodig met een paar clubs, en een balletje en een tee. Het doel is om het balletje in een gat in de grond te slaan met zo weinig mogelijk slagen. De clubs die wij gebruiken zijn een fairway driver (die heeft een sok), een putter, een nummer 6, een nummer 8 en een P-wedge. Je begint meestal met de driver en eindigt met de putter. Er zijn nog veel meer clubs maar die hebben wij nog niet. We rijden naar de holes in een golfkarretje, een soort kleine open auto maar dan veel langzamer. De golftas zet je achterop het karretje en er is ook water en zand om het gras te repareren als je het stuk slaat. Soms ga ik golfen met mijn vader en dat is heel leuk want dan win ik meestal. Groetjes van Julia

ROLLING DINER

Drikkbord

NIEUWE NEDERLANDERS EN NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

WELKOM!

Kees-Jan Bandt

Bart Beltman & Marjorie Peters

Rodger Doedel

Richard & Natalia Tjoonk, Laura & Mark

Mark & Esther Geilenkirchen Grootenboer, Max, Job & Sem

Casper & Emma van de Nouland - Goelema, Coenraad & Eveline

Sjoukje en Volkert de Ruiters - Rosier, Anne Mare & Teije

Peter Varenkamp

GEBOREN ^{c+5}

Lucas

5 september 2016

Zoon van
Wladi en Marianne Rabiej
broertje van Thomas en Casper

NEDERLAND

GEBOREN ^{c+5}

Jasmijn

16 augustus 2016

Dochter van
Patric en Eveline van Kaam
zusje van Youri, Pim en Louise

NEDERLAND

السفارة الهولندية

Herhaalde oproep van de Nederlandse Ambassade voor registratie in 'Kompas'

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft sinds 2013 een nieuw registratiesysteem, genaamd Kompas, voor Nederlanders in het buitenland. Een heel aantal in Oman woonachtige Nederlanders heeft zich hiervoor inmiddels aangemeld, waarvoor hartelijk dank, maar er missen ook nog een flink aantal mensen. Als u hier geregistreerd bent, dan kan de ambassade u bereiken en advies geven in geval van nood (bijv. een natuurramp of politieke onrust). Registreren kan via <https://www.kompas.buzaservices.nl/registration/>

Financiële perikelen

kosten van beleggen

Door Henk Vriesman

Geachte expat,

De vorige aflevering had de lage rente als thema. De lage rente heeft niet alleen effect op de huizenmarkt en op uw pensioen, maar zeker ook op sparen en beleggen. Het effect van lage rente op de huizenmarkt is vooralsnog positief,

maar bubbelvorming dreigt in de Randstad. Het effect op uw pensioen, en op sparen en beleggen, is negatief. Bij uw spaarrekening heeft u dat natuurlijk al gemerkt. In een aantal Europese landen is de spaarrente zelfs al negatief geworden. Dat betekent dat u de bank gaat betalen om geld te mogen stallen, en ook dat fabrikanten van kluizen een mooie tijd tegemoet gaan. Het negatieve effect op beleggen is minder voor de hand liggend. De meeste pensioen- beleggingsportefeuilles en -polissen bevatten een mix van obligaties en aandelen. De laatste jaren hadden obligaties een verwacht rendement op de middellange termijn van ongeveer 4% per jaar. Voor aandelen was dit ongeveer 8%. Als je toen belegde in 60% aandelen en 40% obligaties (een neutrale portefeuille) dan was het verwachte rendement vóór kosten 6,4% ($0,6 \times 8\% + 0,4 \times 4\%$). Doordat de verwachting van de economische groei matig is, is het verwachte rendement van aandelen gezakt naar ongeveer 6%. Bij obligaties is de daling veel sterker en kun je ongeveer 1% verwachten voor de komende jaren, en 2% op de wat langere termijn. Dat betekent dat het verwachte rendement van de neutrale portefeuille hierboven zakt van 6,4% naar ongeveer 4,4%. Dit zijn bruto rendementen. Van die 4,4% moet je de kosten aftrekken en eventuele belastingen. Je houdt dan een nettorendement over. Als de portefeuille voor je pensioen bedoeld is, moet ook de inflatie er nog af en dan heb je het reële rendement. Dat brengt me op een van mijn stokpaardjes, namelijk de kosten van beleggen.

Rendement van beleggingen

Als u belegt zijn er een aantal simpele basisregels die voor het overgrote deel uw toekomstige rendement gaan bepalen. Dat is allereerst de verdeling tussen aandelen en obligaties - dit bepaalt voor ongeveer 90% het rendement vóór kosten en is daarmee de belangrijkste keuze. Dan zijn er de kosten

voor het beleggen en natuurlijk de spreiding van het risico: je moet niet alle eieren in één mandje leggen. Door de lage rente op spaarrekeningen zijn er ineens weer veel mensen die willen gaan beleggen. Bij de keuzes die daarbij gemaakt moeten worden, is het kostenaspect veel belangrijker dan veel mensen beseffen. Uiteindelijk is uw nettorendement het enige rendement dat telt, want dat staat op uw bankrekening. Er moet dus wel eerst rendement gerealiseerd worden! Vroeger - ik beleg al meer dan 35 jaar - was voorkennis nog heel gewoon. Een beperkte groep mensen kon daardoor mooie rendementen maken en als u ze daarvoor betaalde, profiteerde u mee. Dat was vooral het geval als u meer dan een half miljoen te beleggen had. Banken, verzekeraars en vermogensbeheerders hadden een prachtig verdienmodel, uiteraard voor zichzelf. Helaas was het een niet erg transparant systeem. Dat betekent bijna per definitie dat het duurder is dan u denkt. Er is de afgelopen jaren heel veel veranderd. Voor beleggers, ook professionele, is het steeds moeilijker geworden om de markt te verslaan. Er is meer regelgeving, en informatie is overal direct beschikbaar, als je weet waar je de juiste informatie kunt vinden. De meeste banken en vermogensbeheerders doen natuurlijk nog steeds of dat niet zo is en proberen die ouderwetse verdienmodellen in stand te houden.

De portefeuille

Modern beleggen is niet meer een paar aandelen kopen en dan regelmatig wisselen. Het gevaar daarbij is, naast hoge kosten, meestal een gebrek aan spreiding. Beleggers die nu een paar jaar op die manier belegd hebben, hebben daarmee weliswaar goede resultaten behaald, maar dat is relatief en zonder op het risico te letten. Door die goede resultaten menen ze een patroon herkend te hebben en denken ze dat ze dat het nu doorhebben. En u weet het, als je iets al weet, of denkt te weten, hoef je het niet meer te leren: ons brein is geneigd te negeren wat niet in ons straatje past. Een voorbeeld: iemand vertelde me eerder dit jaar dat hij met een portefeuille met alleen aandelen, de afgelopen 4 jaar gemiddeld 12% rendement had gemaakt. 48% totaal dus. Niet slecht? Hij had geen idee wat zijn kosten waren geweest over die 5 jaar. Kijken we dan naar een wereldwijd in aandelen beleggende index tracker (Vangarm Global Stock Index Fund €), dan zie je een rendement van 64%. Dat scheelt dus 4% per jaar! Waarschijnlijk waren dat dus zijn

kosten, al hebben andere factoren mogelijk ook invloed gehad. Het lijkt fantastisch, maar dat is het niet, en zeker niet als je naar het genomen risico kijkt. Want die index zakte in 2008 met meer dan 40%, weet u nog?

Kosten van de portefeuille

De laatste jaren wordt er veel belegd in zogenaamde passieve portefeuilles. Passief wil zeggen dat niet wordt geprobeerd om de markt te verslaan. Er wordt belegd in standaard portefeuilles met een bepaald risiconiveau. Door het percentage aandelen te variëren wordt het risico van deze portefeuilles gestuurd. De profielen heten dan Defensief (ongeveer 25% aandelen), Neutraal (50% aandelen) en Offensief (75% aandelen). Andere namen en percentages komen voor. Groot voordeel is het gemak, u heeft er geen omkijken naar. Deze portefeuilles zijn transparant en kostenefficiënt. U weet waarin u belegt en u deint mee op het ritme van de markten. Daarbij kunt u zelf bepalen hoeveel risico u wenst te nemen. Het sectorgemiddelde van de kosten van de Defensieve portefeuilles is 1,78%. Bij Neutraal is dat 1,90% en bij Offensief 2,05%. Maar dit zijn gemiddelden, er bestaan grote verschillen tussen aanbieders. Banken zitten meestal aan de bovenkant van de bandbreedte, maar er zijn op dit moment in Nederland een flink aantal aanbieders die 1% tot 1,5% per jaar all-in rekenen. Uw bank zit daar niet bij. Als dan de rendementen op lange termijn niet veel verschillen, is het bizar dat 80% van alle Nederlandse beleggers nog steeds bij hun dure bank belegt. Bij die 'bankbeleggers' horen ook de zelf beleggende, zogenaamde execution only, mannen (en ook enkele vrouwen). Deze mannen geven in de VS maar liefst 2,65% per jaar uit aan transactiekosten: van Europa zijn er geen data. Bij vrouwen is dat 1,72%. Dat zijn dus alleen de transactiekosten. Het verschil in kosten is wel de reden dat vrouwen gemiddeld beter beleggen dan mannen.

Onzichtbare kosten

Een van de grootste veranderingen van de laatste jaren is het provisieverbod dat begin 2014 in Nederland voor beleggings dienstverleners is ingesteld. Het was tot die tijd gebruikelijk dat banken en vermogensbeheerders zogenaamde kick-backs kregen van de beleggingsfondsen die zij aanboden. Ook van de transactiekosten die u bij het beleggen maakte, ging een deel via een achterdeurtje (zeg maar gerust deur) weer terug naar de aanbieder. Dat kon bij elkaar zomaar een procentje of meer per jaar zijn. Als u dus met een ton belegde, kostte dat al € 1.000 per

jaar. Samen met de interne transactiekosten die de fondsen maakten, konden de fondskosten oplopen tot meer dan 2% per jaar - kosten die u niet zag omdat ze in de koers van het fonds verwerkt zaten. Deze ondoorzichtigheid was de rechtstreekse aanleiding voor het provisieverbod. Sinds het provisieverbod zien we dat de banken hun aanbod van fondsen helemaal hebben omgegooid. Trackers, dat zijn indexvolgende beleggingsfondsen met lage kosten, gaven nooit kick-backs maar zijn nu ineens wel populair, en de kosten zijn behoorlijk gedaald. 100% transparantie is nog ver weg, maar er is vooruitgang. Voor beleggingsfondsen is er een nieuwe kostenmaatstaf en die heet 'Lopende-kostenfactor' of LKF - ook wel Ongoing Charges Figure of OCF. Nog steeds zitten niet alle kosten die een fonds maakt in deze LKF, maar u kunt er wel goed kosten van fondsen onderling mee vergelijken. Daarnaast is er een stap in de goede richting gemaakt om de totale kosten van het hele beleggingstraject in kaart te brengen. Deze heet de 'Vergelijkende Kostenmaatstaf' oftewel VKM, of Total Cost of Ownership in het Engels. Hiermee kunt u de diensten van aanbieders onderling vergelijken. Bij beleggingsproposities of polissen in Oman of de Emiraten geldt dit alles niet en betaalt u nog steeds veel meer dan u denkt. Als u in Oman een keer een belegging wordt aangeboden (meestal een polis) dan betaalt u ook de adviseur niets, die ontvangt provisie. Het kan echter geen kwaad om eens naar de LKF en de VKM te vragen en naar de hoogte van de provisie van uw 'adviseur'. Uw pensioen vaart daar wel bij.

Mocht u vragen hebben over het bovenstaande of willen reageren, dan kunt u mailen naar Henk@PlanningMasters.nl. Ik ben deze winter weer in Oman.

Uw Raskrabbelaar
Henk Vriesman MFP CFP® FFP
DSI Beleggingsadviseur

TANDARTS PEYE (PETER) VLOT

ORTHODONTIST MICHAEL DE WORSOP

Qurum Medical Centre, 61 Al Ilam Street, Medinat Al Ilam

Voor afspraken bel: 24692898 / 24692856

www.qurummedicalcentre.com

AIRFRANCE KLM

Save time
check in
online at
klm.com

With klm.com you can
reserve your favourite seat
without leaving
your favourite seat.

Journeys of Inspiration

WWW.KLM.COM

DUIK MET ONS HET NIEUWE JAAR IN !!!

OLIEBOLLEN, ERWTENSOEP, WARME CHOCOLADEMELK EN AANKONDIGING THEMA DUTCH NIGHT

**13 JANUARI, 14:00 - 16:00 UUR, PDO STRAND BIJ DE BOATCLUB
NIET-LEDEN VAN DE PDO CLUB KOPEN EEN KAARTJE VIA LEDEN.
KEN JE GEEN LEDEN? STUUR DAN VOOR 11 JANUARI EEN MAIL
NAAR: HOLLANDCOMITE@GMAIL.COM**

**TOEGANG, HAPJES EN FRISDRANK ZIJN GRATIS,
ALCOHOLISCHE DRANKJES KUNNEN OP EIGEN REKENING
BIJ DE BOATCLUB BAR GEKOCHT WORDEN.**

